

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА
ОДРЖАНОГ ДАНА 13. АПРИЛА 2004. ГОДИНЕ**

Председник већа: Дана 13. априла 2004. године са почетком у 10,20 часова, отварам заседање кривичног већа Окружног суда у Београду, Посебног одељења, Устаничка број 29, судница број 1, објављујем предмет главног претреса под службеним бројем К.П.бр.5/03, кривична ствар окр. Милорада Улемек Луковића и др., због кривичног дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 Основног кривичног закона, кривичног дела убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона и др., по оптужници Специјалног тужиоца при Окружном јавном тужилаштву у Београду КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године.

Веће је у саставу судије Ната Месаровић и Милимир Лукић, чланови већа, судија Марко Кљајевић председник већа са записничарем Јасном Билић.

Констатујем да су на главни претрес приступили заменици Специјалног тужиоца Милан Радовановић и Небојша Мараш, пуномоћник породице оштећеног покојног Председника Владе РС др. Зорана Ђинђића адв. Рајко Даниловић, браниоци окр. Милорада Улемек Луковића адвокати Момчило Булатовић и Марко Миливојевић, окр. Звездан Јовановић са браниоцем адв. Ненадом Вукасовићем, бранилац окривљених Милоша Симовића, Александра Симовића и Владимира Милисављевића адв. Драгољуб Ђорђевић, бранилац окр. Нинослава Константиновића адв. Дејан Лазаревић, бранилац окр. Дејана Миленковића адв. Биљана Кајганић, бранилац окр. Сретка Калинића адв. Александар Ђорђевић по заменичком пуномоћју браниоца по службеној дужности адв. Владана Вукчевића, бранилац окр. Милана Јуришића званог «Јуре» адв. Драган Крстићевић, окр. Душан Крсмановић са браниоцем адв. Вељком Делибашићем по пуномоћју у списима, окр. Саша Пејаковић са браниоцима адв. Гораном Петронијевићем и адв. Крстом Боботом, окр. Бранислав Безаревић са браниоцима адв. Драгишом Поповићем и Жељком Грбовићем, окр. Жељко Тојага са браниоцем адв. Зораном Николићем.

На основу члана 309 став 2 Законика о кривичном поступку

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се настави главни претрес.

Главни претрес је јаван.

Као председник већа укратко износим ток ранијег главног претреса јер главни претрес представља јединствену целину у процесном смислу. Главни претрес је почео читањем оптужнице Специјалног тужиоца КТС.бр.2/03 од 21. августа 2003. године и КТС.бр.11/03 од 27. октобра 2003. године.

Дана 24. децембра 2003. године саслушан је окр. Звездан Јовановић. Одбио је да изнесе одбрану наводећи цитирам: «Надамном је извршен страховит притисак и прогон од стране извршних власти. Осуђен сам пре уласка у ову судницу, зато немам поверења у овај суд, судство ове државе. Користим своје право на ћутање», завршен цитат.

Одлуком већа на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку прочитана је његова изјава дата Органу унутрашњих послова МУП-а РС, Управе за борбу против организованог криминала од 7.4.2003. године.

Поводом процесног приговора бранилаца председник већа је донео наредбу да се од стране Клиничког центра Института за психијатрију, Центра за судску психијатрију у Новом Саду изврши вештачење окр. Душана Крсмановића на околности његовог тренутног психичког стања и да ли је способан да прати и учествује на главном претресу. Судско психијатријским налазом Комисије вештака наведене установе дат је закључак да је код окр. Душана Крсмановића евидентиран депресивно анксиозни поремећај који се према психијатријској класификацији ЦД10 убраја у групу Ф43, реакција на тежак стрес и поремећај прилагођавања и да је способан да прати ток главног претреса. Омогућене су примедбе и приговори бранилаца окр. Душана Крсмановића на налаз и закључак Комисије вештака на главном претресу. На примедбе и приговоре бранилаца одговорила је на главном претресу Проф. др. Гордана Мишић Павков да је окр. Душан Крсмановић способан да прати и учествује на главном претресу као процесни субјект.

Решењем већа на основу члана 34 став 1 Законика о кривичном поступку из разлога целисходности раздвојен је кривични поступак у односу на окр. Милорада Улемек Луковића, Звездана Јовановића, Милоша Симовића, Нинослава Константиновића, Александра Симовића, Владимира Милисављевића, Дејана Миленковића, Сретка Калинића, Милана Јуришића званог «Јуре», Душана Крсмановића, Сашу Пејаковића, Бранислава Безаревића и Жељка Тојаге због кривичних дела удруживање ради непријатељске делатности из члана 136 став 1 и 2 Основног кривичног закона, убиство представника највиших државних органа из члана 122 Основног кривичног закона, кривичног дела тероризма из члана 125 Основног кривичног закона и кривичног дела убиства у покушају из члана 47 став 1 Кривичног закона Републике Србије у вези члана 19 Основног кривичног закона.

Решењем већа измењен је редослед саслушања окривљених. Саслушани су окривљени Саша Пејаковић, окр. Бранислав Безаревић и окр. Жељко Тојага.

Након тога се приступило извођењу процесне радње саслушања окр. Душана Крсмановића. Окр. Душан Крсмановић је изјавио да не може да изнесе своју одбрану. Веће је узимајући у обзир налаз и мишљење Комисије вештака психијатријске струке нашло да он неће да износи своју одбрану нити да одговара на поједина питања и председник већа је донео одлуку на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку да се прочитају његове раније изјаве у кривичном поступку. Поднети су приговори против такве одлуке председника већа. Веће је донело одлуку поводом приговора да се приступи процесној радњи читања његових ранијих исказа окр. Душана Крсмановића на основу члана 321 став 2 Законика о кривичном поступку. Председник већа је започео читање ранијих изјава окр. Душана Крсмановића. У току те процесне радње његови браниоци адв. Мирослав Тодоровић и адв. Мирко Трипковић су напустили суђење. Затим је веће на основу члана 299 став 3 Законика о кривичном поступку донело одлуку да ускрати право изабраним браниоцима окр. Душана Крсмановића да могу да даље бране окривљеног. Из тог разлога је председник већа поучио окр. Душана Крсмановића да може у остављеном року да сам изабере браниоца. Он је изабрао браниоца адв. Вељка Делибашића.

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку главног претреса настави са читањем ранијег исказа окр. Душана Крсмановића дате пред истражним судијом Окружног суда у Београду 13., 14., 15. и 16. маја 2003. године.

Адв. Ненад Вукасовић: Пре него што веће крене са радом ја бих замолио веће да одлучи. Према неким информацијама које имамо да се у публици налази господин Чедомир Јовановић и госпођа Наташа Мићић. С обзиром на околности које нам предстоје код извођења доказа, и да ће они бити једни од сведока предложених да пред овим судом изнесу нека своја сазнања, поготово господин Чедомир Јовановић, на већу је сада да одлучи да ли они могу присуствовати даљем раду суда у овој фази у којој се налазимо. Знам само за то двоје лица и нисам сигуран да ли јесу или нису. Према информацијама које сам добио они се налазе у публици. А пошто ће бити предложени као сведоци, дакле и господин Чедомир Јовановић и госпођа Наташа Мићић, да веће одлучи о томе да ли евентуално могу присуствовати или не с обзиром на предстојећу фазу поступка. Хвала.

Председник већа: Ја могу да упозорим само лица која су присутна, с обзиром да је суђење јавно, да предложени сведоци од стране тужиоца морају напустити суђење и главни претрес јер би то била сметња за извођење доказа њиховим саслушањем. Дакле, они ако знају да су предложени и евентуално добили позив од стране суда за суђење које је заказано, морају напустити судницу. Друго, у односу на овај предлог браниоца окр. Звездана Јовановића адв. Ненада Вукасовића, ја такође молим да изађу поменути лица због тога што ће суд одлучити о том доказном предлогу који најављује бранилац окр. Звездана Јовановића а иначе би била прејудицирана ствар у вези њиховог саслушања. Ако би присуствовали овом суђењу, онда не би могли да буду саслушани на главном претресу, па самим тим би била већ донета одлука у вези тог процесног предлога за саслушањем сведока господина Чедомира Јовановића и госпође Наташе Мићић, па их молим да изађу, ако су присутни пошто ја то и не проверавам, из суднице, како би суд у каснијој фази поступка могао на правно релевантан начин да донесе одлуку о том већ најављеном процесном предлогу.

Адв. Рајко Даниловић: И ми једнак предлог имамо па сам сагласан.

Председник већа: Немојте коментарисати ништа.

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Опомиње се бранилац окр. Милорада Улемек Луковића адв. Марко Миливојевић да не ремети ред у судници и говори непристојне речи.

Поново вас опомињем, јер не можете коментарисати одлуке председника већа у вези опомене као мере упозорења. То налаже елементарна пристојност. Друго правило јесте да се морате покоравати одлукама суда.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја ћу уважити потпуно, ви руководите претресом и ову опомену коју сте упутили мом уваженом колеги Миливојевићу, али Вас молим да исто тако, исти аршин имате и према пуномоћнику који не може да преузме Вашу улогу и да он заводи ред. Значи на реакцију мог колеге Миливојевића први је реаговао господин Даниловић. Значи морате да опоменете на исти начин и њега да он овде на заводи ред него ред у судници одржавате Ви. Хвала.

Адв. Драгољуб Ђорђевић бранилац браће Симовић и Милисављевића: Ја ћу такође предложити овом већу да провери да ли се у публици налази др. Жарко Кораћ који је руководио да тако кажем анкетном комисијом која је испитивала услове под којима се десио овај трагични случај обзиром да ће он такође бити вероватно предложен за сведока на околност везано за његова сазнања у вези овог случаја. Због тога ради превенције предлагем такође, да, уколико се он налази у публици да напусти публику.

Председник већа: Имам обавештење колега да се господин Жарко Кораћ не налази у судници тако да нема потребе да предузимамо ту радњу.

Адв. Ненад Вукасовић: Извињавам се, али да ипак пре него што кренемо у рад да стварно прочистимо ко се налази у публици. Ево сада чујемо да је ту и господин Ненад Милић. Он је врло важна личност која ће сигурно бити од стране одбране предложена с обзиром на акцију «Сабља» која је вођена и неке догађаје везане за то, сазнања одређена. Ја сад не знам не могу стварно тврдити ништа. Овог момента чујем да се и

он налази у публици. Ја човека лично не познајем, дакле, толико да бих могао да тврдим, али бих вас замолио да евентуално и о овоме упозоримо односно замолимо господина Ненада Милића да и он напусти судницу зато што ће он сигурно, због његове улоге и високог положаја у Министарству унутрашњих послова бити предложен на одређене околности да се појасни. Да и он напусти судницу. Хвала Вам.

Председник већа: У реду. Ово што се односи на поменуте предложене сведоке, односи се и на господина Ненада Милића па ако је у судници нека напусти судницу.

Адв. Биљана Кајганић: Предлажем да буду искључени, уколико се налазе у публици и господин Јањушевић и сви чланови одбора који су радили у комисији која је утврђивала одговорност поводом атентата на Премијера Ђинђића.

Председник већа: У реду. То важи исто у односу на поменута лица. Приступам радњи читања ранијег исказа окр. Душана Крсмановића датог истражном судији Посебног одељења Окружног суда у Београду од 13., 14., 15. и 16. маја 2003. године:

«Једнога дана Јуришић ми је рекао да треба да пођемо у ову улицу и однесемо радне комбинеzone што смо ми и урадили. Нашли смо се са Нинославом и Симовић Александром. Њих двојица су обукли ове плаве комбинеzone у колима. Мало су се маскирали. Ставили су наочаре као за вид, с тим што су једне имале оквир као златан, а друге чини ми се да су биле као са мало црним оквиром. Једна перика за косу је била црна а ставио ју је Аца а смеђу је ставио Нинослав. Нинослав је носио браду смеђу коју је обријао тек после атентата. Овако маскирани, њих двојица су ушли у тај улаз број 14 ове улице. Након тога мени је Симовић Милош рекао да је Јовановић Звездан улазио у ту просторију са Симовић Александром и Константиновић Нинославом да осмотри да ли је погодно за пуцање према згради Владе Србије и Ђинђићу. Након тога сам чуо да је то место изабрано и да одговара. Следећа два, три дана имали смо одређени распоред и чекали смо долазак Ђинђића у зграду Владе Републике Србије. Симовић Милош је имао задатак да чека код Топчидерске звезде и јави Јовановић Звездану, Симовић Александру и Нинославу кад види да је Ђинђић кренуо са Дедиња. Ја сам добио задатак да будем код Аутокоманде и који ми је дао Симовић Милош. Рекао ми је да ће ту да буде и Сувајцић. Рекао сам му да је то бесмислено али је он остао при томе да будем ту због малера. Тамо сам био цео дан и ни са ким нисам био на телефонској вези. План није остварен зато што Милош није видео наилазак Ђинђића. Од ова два, три дана од Симовић Милоша сам добио задатак да будем на аутобуском

стајалишту изнад раскрснице улица Немањине и Кнеза Милоша и ја сам ту био та два пута односно два дана и чекао. Заправо раније сам два пута био на том месту када смо осматрали на који начин долази Ђинђић у зграду Владе. Други дан сам добио исто задатак да будем код Аутокоманде а то је трајало од ујутру до поподне и опет није било ништа. За трећи дан Милош ми је рекао да будем на том аутобуском стајалишту у близини зграде Владе и ја сам тако урадио. На тротоару изнад тог стајалишта према Славији паркирао сам возило «Форд ескорт» плави. Пошто сам ту стајао, можда око један сат, Миша ме звао на телефон и рекао ми да му је Аца јавио да је «овај ушао». Тако смо користили реч. Нисмо спомињали име. Ја сам онда мислио да ни од овог дана неће бити ништа. Сео сам у кола и кренуо према железничкој станици да узмем нешто да једем. Тада ме Миша поново зове и каже «сад ће овај да дође» и да се вратим на место где сам био. Ја сам се вратио на исто место. Онда ме зове Миша и каже «гледај сад» и прекида везу. Убрзо ме зове Александар Симовић и каже «ево га». Прекинуо је везу и одмах ме потом зове и каже «није био он». Ја нисам ништа видео и кренуо сам према колима од станице. Тада зове Александар и каже «ево га, ево га». Био сам узбуђен, почело ми је срце лупати. Чуо сам два пуцња у размаку као кад се изговори ду, ду. Тада сам сео у ауто. Одвезао се до Аутокоманде. Успут ме је назвао Милош и рекао да тамо негде будем. Када је у питању улога у свему овоме свакога од нас појединачно то сам знао пар дана пре убиства, а и после убиства, ми је Константиновић Нинослав потврдио да је било тако. Јуришић Милан је долазио у улицу Адмирала Гепрата возилом и заузимао паркинг место. Када су долазили као и на дан атентата возилом «пасат» Јовановић Звездан, Константиновић Нинослав и Симовић Александар, а возио их је Милисављевић Владимир, Јуришић Милан им је уступао паркинг место и долазио према железничкој станици и чекао их да им помогне у случају потребе. Милисављевић Владимир их је чекао испред улаза број 14 зграде у овој улици, на паркинг месту. Додуше ја нисам знао да је то број 14, већ сам то касније сазнао. У зграду су улазили Јовановић Звездан, Нинослав и Александар Симовић. Нинослав ми је рекао да је Александар носио пушку у некој торби, а рекао ми је да су имали и неко ћебе. Знао да су били наоружани пиштољима и да Нинослав у случају да неко запуца на њих узврати пуцањ. У црном «Голфу ГТИ» били су Луковић Кум и Калинић Сретко који су такође били наоружани. Мислим да су имали аутоматске пушке и требало је да помогну Јовановић Звездану и овима у случају наиласка полиције и пуцања. За Симовић Милоша сам рекао да је чекао на Топчидерској звезди да јави када наиђе возило са Ђинђићем. Симовић је стално био у контакту са Спасојевићем и то телефонски. Миленковић Дејана Багзија је Спасојевић држао скривеног у неком стану јер је био пуштен након оног покушаја код Лимеса и полиција је трагала за њим. Не знам где је био Пејаковић Саша

Пеле али уопштено знам да је он увек био са Спасојевићем. Не знам где је био Сувајцић Миладин али знам да га је Симовић Милош поставио негде да осматра. Вукојевић Зоран Вук је увек био у обезбеђењу Спасојевића али не знам где је био на дан атентата. Такође не знам где је тога дана био Тојага Жељко. Сви ми смо успостављали телефонске везе са десетак апарата мобилних. Поред тога увек су два била у функцији од којих један који је користио Спасојевић и један који је користио Легија. Поред тога у функцији су била још два телефона од којих је један имао везу Вукојевић са тим човеком за којег сам касније сазнао да се зове Безаревић а други је био повезан између Симовић Милоша и тог Безаревића. Ми смо искључиво успостављали везу само међусобно и нико није смео да позове неког изван наше групе. Спасојевић и Легија су знали све наше бројеве и сваког од нас су могли да позову односно само Спасојевић, јер колико знам Легија није знао никога од нас. Ја нисам могао да позovem Спасојевића јер нисам имао његов број али сам могао увек да се чујем са Симовић Милошем и Александром, са Јуришићем, са Владом Милисављевићем, Нином, Кумом. Пошто сам додатно упитан одговарам да је мени задатак дао Симовић Милош да стојим на том аутобуском стајалишту и само је рекао стој и гледај. Нисам имао никакво оружје нити сам га икада и носио. Просто и не знам каква ми је улога била. После тога сам отишао у улицу Трише Кацлеровића који је такође раније био изнајмљен. Био сам неко време а онда је дошао и Јуришић Милан. Рекао ми је да су му дали не могу да се сетим ко, перике и радне комбинеzone да их запали и да је он то урадио. Сутрадан увече у стан је дошао Константиновић Нинослав. Смејао се. То је било чудно Јуришићу и мени. Пренео нам је поруку Спасојевића да је Ђука Сувајцић чуо од Спасојевића да уколико се појави Ђукина фотографија на ТВ-у да морамо сви да се одмах исељавамо из тих изнајмљених станова које је претходно изнајмио Сувајцић. После тога нам је испричао и како је дошло до пуцања у Ђинђића. Поновио је оно што сам напред вама рекао, како је звао Симовић Миша, шта је рекао, па када је Аца Симовић звао мене да је Јовановић Звездан нишанио према Ђинђић Зорану. Да је два пута пуцао и пошто је био договор да после тога дода пушку Симовић Александру да је он просто пушку бацио Симовићу у руке и први почео да бежи из те канцеларије. Даље нам је испричао да су у тој канцеларији одакле је Звездан пуцао у Ђинђића њих тројица седели. Да је Нинослав чак фарбао неку даску за случај да уколико би неко наишао да изгледа као да су радници који у тој канцеларији као нешто раде. Рекао нам је још да пошто једино његова фотографија није била објављена на телевизији да мора да оде и уништи «пасата» и пушку. Када сам на телевизији видео и чуо да је Ђинђић убијен прво сам хтео да извршим самоубиство једним малим пиштољем, а онда ми је то спласнуло. На ТВ-у сам видео и тог «пасата» запаљеног, а видео сам и да је та пушка нађена. Ја не знам ко је и где пушку сакрио. Извесно време

сам боравио са Јуришић Миланом у једном изнајмљеном стану. Он је држао тај мали пиштољ. Рекао ми је да уколико полиција наиђе он ће у њих да упери али не са намером да пуца у њих већ да их тако изазове да пуцају у њега. Нисам му ништа рекао у вези тога али сам у себи осећао да сам против. Био сам у контакту са братом. Рекао сам му да морам са братом да се видим. Жеља ми је била да ипак кажем истину. Да остане истина и право да Вам кажем много ми је лакше откако сам истину испричао. Када сам дошао код брата убрзо нас је обојицу полиција ухапсила. На питање тужиоца одговарам, да сам чуо Спасојевића пре убиства Ђинђића да он планира за себе алиби. Хтео је да буде ухапшен и да каже да он нема везе са тим. Да је био код Цеце Ражнатовић и да ће она то да потврди. Он је тако рекао али ја не знам да ли је он разговарао са њом на ту тему, с тим што знам да је он раније имао контакте са Цецом. Констатује се да због дужине односно трајања саслушања на предлог присутних прекида се саслушање у 12,30 часова а наставља у 13,00 часова. Молим да унесете моје прецизирање око хијерархије међу нама. У хијерархији је био значајнији Луковић Кум од Симовић Милоша. Када је требало негде да се разговара Спасојевић је слао Кума тамо где он није могао да стигне. Када се Кум венчао од нас је само био позван Симовић Милош. Он ме је звао телефоном да му однесем неки новац. Видео сам да је у дворишту Шилерове Кум, Спасојевић, њихове супруге, ћерка Душана Спасојевића и Милош Симовић а наравно и матичар. Тек ту сам сазнао да је у питању венчање. Када сам ишао код Спасојевића у Шилерову његово обезбеђење често ме је претресало пре улаза. Увек су ме најављивали и чекали да он одобри да ме пусте. Међутим, када је требало да уђе Кум, Симовић Милош, Милисављевић Владимир или Симовић Александар њих нико никада није претресао нити најављивао. Такође желим да кажем да сам од Спасојевића чуо пре него што је и помињао атентате о којима сам причао да има неке специјалне јединице из ЈСО и да хоће да их ангажује да са страна зољама гађају Палату Федерације. Био је љут али ја не знам на кога и не знам разлог зашто је то говорио. То је било у току 2002. године. Мислим да је то било у другој половини те године».

Председник већа: У односу на кривична дела која су предмет овог поступка настављам читање записника на страни 42 пред истражним судијом Окружног суда у Београду:

« На додатна питања суда осумњичени одговара. Први пут сам видео Јовановић Звездана испред зграде стана број 10 о чему сам говорио да је био са Спасојевић Душаном и да се поздравио самном. Видео сам га у истом стану након што није остварен план убиства Ђинђића на ауто путу када се враћао са Копаоника. Звездан је био обучен у црној мајици и црним панталонама, а за појасом је имао

пиштољ. По мојој процени је висине око 185 цм, колика је висина и Легије. Деловао ми је опасније од Легије зато што је сав кошчат и у лицу и у телу. Смеђа му је коса, кратка и горе проређена, некако оштра. Он је заиста деловао озбиљније од Легије. Говорио је крајње одређено и озбиљно и убедљиво, посебно када је била реч о реализацији пуцања из зоља и уопште атентата за Ђинђића. Поред њега је седео тај Жмиги кога је он довео и који је у њега гледао као у Бога. Жмиги је висок, мршав, некако ситније главе, црн дечко».

Председник већа: Завршено читање исказа у односу на кривична дела која су предмет оптужбе на овом суђењу. Постављам питање, да ли имате нешто да приметите у односу на прочитане исказе?

Заменик Специјалног тужиоца: Не, хвала.

Председник већа: Имате ли Ви, пуномоћник оштећеног? Нема. Да ли се неко јавља у вези тога да има нешто да примети у вези читања ранијих исказа окр. Душана Крсмановића?

Адв. Ненад Вукасовић: Оно што сте рекли да приметим. Ја бих само ставио једну генералну примедбу на његов исказ у целини. за ово што сте прочитали као бранилац генерално стављам примедбу на његов исказ у целини.

Адв. Зоран Николић: Пажљиво сам слушао изјаву коју сте прочитали председниче и сматрам да изјава коју је оптужени Душан Крсмановић дао пред МУП-ом Републике Србије и изјаву коју је дао пред истражним судијом су контрадикторне и битно се разликују. Наиме, Душан Крсмановић у поступку давања изјаве у МУП-у РС он је тада означавао сада опт. Тојагу Жељка као неког дечка, као дечко, није му знао ни име ни презиме. А касније након тога он је био затворен у самици. Након 40 дана пред истражним судијом Душан Крсмановић већ зна име Тојага Жељко, зна и надимак «Жмиги». Хтео сам да кажем да је тада када је 4.2.2003. године дата та изјава. Тојага Жељко је тражио одмах од Специјалног тужиоца да се изврши препознавање што је Специјални тужилац одбио. Након тога смо ми поново тражили и било је заказано пред истражним судијом да се изведе доказ препознавања. Тада сам ја као бранилац опт. Тојага Жељка дошао, а Специјални тужилац Радовановић је тада одбио да се спроведе доказ. Он је тада рекао, кад сам га питао зашто, рекао је да тако се мени хоће. Тако да је и у том смислу одбијено. Даље, ми смо предложили сведоке да је опт. Тојага Жељко рекао да се налазио на Копаонику али истражни судија није спровео доказ па из тих разлога, а с обзиром да на основу изјаве Звездана Јовановића и на основу изјаве Душана Крсмановића који је

очигледно да та изјава је контрадикторна и да Душан Крсмановић није дао ову изјаву добровољно већ је било наговарање, а који су и касније изнели пред овим судом бивши браниоци Душана Крсмановића, Тодоровић и Трипковић, да је било договора са Специјалним тужиоцем, да су Душана Крсмановића убеђивали да ће његовог брата да пусте на слободу да да одређену изјаву. То је све последица тога што су ове две изјаве контрадикторне које су дате пред МУП-ом РС и изјава која је дата пред истражним судијом. С обзиром да Тојага Жељко дуже од 13 месеци је у самици, а само на основу изјаве Звездана Јовановића коју смо тражили да се издвоји из списка предмета и Душана Крсмановића мислим да не би требало, јер из тога произлазе велике последице, сматрам да тужилаштво нема никаквих доказа против Тојага Жељка сем ове две изјаве, па бих предложио да тужилац преиспита своју оптужницу, а уколико тужилац остане при оптужници предлажем суду на основу члана 335 да се наложи истражном судији да се спроведе одређене радње односно саслушања сведока које је одбрана дала у приговору на оптужницу, а да не би се продужио ипак притвор, вероватно када дође оптужени, када ми предложимо наше сведоке, проћи ће можда још 5,6 месеци да у том смислу наложи истражном судији да изведе одређене радње и након тога презентира суду и након тога да веће одлучи о притвору. Предлажем да се против Тојага Жељка ипак укине притвор јер ће он сигурно долазити на позив суда јер сматрам да Тојага Жељко је невин јер у самој изјави наведено је 14-ог, 15.-ог, ми знамо да је 14., 15., 16. и 17-ог био на Копаонику, имамо доказе, али још не можемо, ако бисмо поштовали процесне радње, још одбрана не може да предложи сведоке. Стога бих предложио да стварно веће наложи истражном судији да се изведе одређене радње односно да саслуша сведоке које је одбрана предложила у приговору на оптужницу. Предлажем да ипак Тојага Жељко, да суд позове Тојага Жељка да се он изјасни на наводе односно на читање записника који је дао опт. Душан Крсмановић пред МУП-ом и пред истражним судијом. А пре него што суд позове Тојага Жељка ја бих ипак упозорио суд да када је Тојага Жељко саслушаван пред судом да бранилац оштећене породице Зорана Ђинђића не додацује, не размишља гласно јер га је ометао тада када је давао изјаву. То суд није приметио а мени се оптужени пожалио и зато молим суд да упозори Рајка Даниловића да у будуће буде парламентаран. Захваљујем.

Адв. Драгољуб Ђорђевић: Ја ћу само о пар процесних ствари које су мени лично јако битне. Ја ћу, као бранилац, такође, фактички ставити приговор на ову изјаву коју је Душан Крсмановић дао у претходном поступку. Нећу давати посебно образложење за то. Међутим, обзиром на реч коју сте узели од окр. Крсмановића у време када су његови браниоци били колега Трипковић и колега Тодоровић, када је окр. Крсмановић изјавио да се не осећа тренутно способним да да своју одбрану али да ће

у току поступка вероватно бити у могућности да је да, посебно код чињенице да је промењен бранилац, такође код чињенице да је протекло доста времена, сматрам да је било места пре читања ове изјаве да се поново упита Душан Крсмановић да ли је у стању пре свега и да ли жели да да своју одбрану. То је моја прва примедба. Наравно нећу стављати никакав предлог, али сматрам да је корисно да веће о томе размисли. А са друге стране тиме би добили могућност браниоци евентуално да постављају питања и да указују на одређене ствари које су сада крајње релативизоване управо због тога што смо имали ситуацију да само читамо записник из претходног поступка из истраге, чиме смо и веће признаћете, а и ми браниоци, ускраћени за добар део чињеничног стања које би фактички било битно и од утицаја, великог, како чињенично, а везано за чињенице и материјално правно за целу ову ствар. Хвала Вам.

Адв. Биљана Кајганић: Ја такође желим да ставим примедбу и приговорим на исказ Душана Крсмановића, како који је дат у предкривичном поступку тако и пред истражним судијом, због начина на који је изјава узета, обзиром да је приликом давања изјаве у МУП-у тужилац исцрпљивањем окривљеног, обзиром да постоји индиција да је његовом брату прећено, да је примењена тортура и у односу на његовог брата Ђорђа Крсмановића, због чега према мојим информацијама се води и кривични поступак пред судом, обзиром да је «Амнести интернационал» доставио извештај Републичком тужилаштву, а то је касније прослеђено суду да би се процесуирала та ситуација и имајући у виду и његово казивање у претходном поступку, да је његовом брату прећено, да је под притиском давао исказ, због тога сматрам да ни та изјава а каснијих изјава, имајући у виду наравно, да је 14.5. или 15.4.2003. године пред МУП-ом у току тог дана 5 пута извођен на саслушање, истовремено предлажем да се ова изјава која је дата пред истражним судијом, приговарам у ствари на ову изјаву, због ове тортуре, због тога што је након дате изјаве он прегледан и тек тада од стране лекара специјалисте и тек након овог саслушања истражни судија из Новог Сада није саслушавао Крсмановић Душана, а он је ову изјаву пред истражним судијом дао, а да није био прегледан иако није био способан, због чега је донето решење да се његово саслушање одложи у овом предмету везано за Нови Сад. Значи ова изјава коју је он дао под сумњом је и због тога што очигледно он није био способан ту изјаву да даје, а нисмо имали тада преглед, одговарајући преглед од стране лекара који би могао да то потврди, или да дозволи његово саслушање. Значи она је и због тога под сумњом тако да сматрам да нема услова да се ова изјава третира као валидан доказ.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ја принципијелно стављам примедбу на садржину ове изјаве, а ево због чега: Ви сте прочитали

изјаву коју је окр. Душан Крсмановић дао пред истражним судијом од 13.5. Разлози за овакав став су следећи. Ако погледате начин на који је узимана та изјава онда ћете видети једну ствар: Да је рецимо 13.5.2003. године, започето у 9,50 испитивање Душана Крсмановића, и то онда траје цео дан, па се тамо наставља негде, право да Вам кажем до 14,40 часова тога дана. Онда се оставља, па сутрадан почиње у 9,15 часова па онда то траје испитивање, значи сутрадан опет негде до 15,05 часова. Па се наставља следећи дан у 9,50 и онда траје поново негде и тако у недоглед. Постављам питање да ли је могуће да неко буде испитиван толико дана свакодневно, из услова у којима се налази, из самице, довољен да буде испитиван по 6 сати и да буде концентрисан и да његова свест, пажња, моћ за правилним и потпуним расуђивањем буде очувана. Лично мислим да не може ни човек у много бољој психофизичкој кондицији од оне у којој се налазио Крсмановић, у условима у којима се налазио да је могао да овако детаљно описује. А нарочито сумњу изазива у све то чињеница да он у свом исказу који је почео да даје 29. априла 2003. године каже од прилике овако: «О овом догађају ја сам саслушаван у СУП Београд 15.4..... Данас у свему остајем при том исказу», и онда креће. Ако остаје у свему шта је то расветљено и шта је то требало да се ради од 13.5. толико дана и толико сати свакодневног изнуривања, исцрпљивања Душана Крсмановића, да би се дошло до података и до ове изјаве коју сте Ви данас прочитали. Хвала Вам.

Председник већа: За реч се јавио окр. Жељко Тојага. Изволите, шта имате да приметите у односу на прочитане исказе окр. Душана Крсмановића?

Окр. Жељко Тојага: Овако. Господине судија, у изјави која је читана 8.3., која је дата у полицији 4.4., наводи се: «Возио сам зољаша на Чукарицу у плавом «Ескорту»». Опет се наводи: «Дечко који станује на Чукарици». Па се још у пар наврата наводи само тај безимени дечко - зољаш. Значи особа која ће гађати са зољом. У ниједном моменту се не спомиње име Тојага Жељко, надимак Жмиги, не спомиње се да сам био на Копаонику. Значи уопште се Копаоник ни у једном моменту не спомиње. Помиње се тек после моје изјаве што сам ја дао. Не спомиње се гађање чаршава на 100 метара. Значи нешто што је својствено само мени. Да би у изјави датој пред истражним судијом 14.5.2003. године, то значи у распону од 40 дана. У том распону од 40 дана наводи се: «Упознао сам Жељка Тојагу Жмигија». Значи више нисам тај безимени дечко, него сам Жељко Тојага Жмиги, иако у том распону од 40 дана није извршено препознавање које ја тражим. Значи ја тражим доказ, доказ који ће мене ако сам крив. То не може бити бољи доказ од препознавања, нема бољег доказа. Је ли он, је, познаш га, не познаш га. Ту се наводи још: «Упознао сам Тојага Жељка у Београду 14. или 15-ог».

Тврдим да 14. и 15-ог да сам био на Копаонику. Значи да ме није могао упознати. «Био је у зеленом комбинезону». Зелени комбинезон нити имам приватно нити га дужим у Јединици, нити га ико на Копаонику дужи као скијашки комбинезон. Па се онда наводи опет «Тојага долази са Копаоника». Значи Копаоник се спомиње, «Код Спасојевића» сада покојног. Па онда: «Тојага се вози са Кумом у «аудију»». Опет покојни. Два лица покојна значи која не могу негирати ово. Ниједну ову реч не могу негирати. Ова изјава је дата после њиховог убиства. На који начин је тај безимени дечко добио моје име? На који начин је добио мој надимак? На који начин одједном се зна да сам ја био на Копаонику? Значи ја долазим са Копаоника. Одакле Крсмановић зна а не зна то у изјави од 4.4.2003. године. У распону од 40 дана он сазнаје моје име, презиме, да сам био на Копаонику и да гађам чаршав на 100 метара што је својствено само мени. То нема теорије да је случај. Не може бити случај и не може бити пропуст. То што се није извршило препознавање. То је намера. Намера некога да ли због потребе, да ли због не знам зашто, али је намера. Онда иста ствар у пласирању тих изјава у штампи. Пласира се та изјава у штампи где се помиње Тојага Жељко у Крсмановићевој изјави. Што се није показала у штампи ова изјава где је дечко, где је особа која гађа зољом? И трећа ствар, трећа ствар је разговор адвоката Николића са Сувајцићем који је обављен 12.12. На том разговору пита адвокат има то вероватно и снимљено, пита Сувајцића пошто је изјава у новинама која се врти и која је изјава Сувајцића, да Сувајцић Миладин зна да сам ја учествовао у убиству, у ствари у покушају убиства код хале Лимес. На основу те изјаве пита адвокат, господин Николић Сувајцића да ли ти је познато да је Тојага Жељко икад у ичему учествовао. Каже не, познато ми је да је....

Председник већа: Ограничите се само у Вашем излагању на примедбе у односу на исказ који смо прочитали, окр. Душана Крсмановића.

Окр. Жељко Тојага: Знате зашто Вам ово говорим? Ово Вам говорим, пошто ће сутра или прекосутра доћи тај исти Сувајцић овде.

Председник већа: То ћете моћи касније, да му постављате питања, евентуално, то није проблем.

Окр. Жељко Тојага: Ја се бојим да ће он променити изјаву. Ја се бојим....

Председник већа: Чућемо. Не можемо ништа знати унапред. Имаћете право да му постављате питања а ограничите се само на ову радњу.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Те три изјаве се пласирају по штампи нон стоп. Значи да би се убедила јавност у моју кривицу. Да би се убедио неко у моју кривицу. Ако је Крсмановић споменуо тога дечка безименог дечка са Чукарице, а ја станујем на Чукарици. Значи ако сам ја у полицији у исто време, ја сам се 2.-ог пријавио полицији, а он даје изјаву 4.-ог. Од 4.4. до 14.5.2003. године, 40 дана, распон 40 дана да они не могу извршити препознавање. Ја 13 година радим војно полицијске послове. За 13 година нисам чуо да је неко избегао препознавање. Мени је комшиница ишла за 70 динара што су јој украли 70 динара, ишла је препознати у ЦЗ. А и ја и Крсмановић се налазимо у ЦЗ-у, у истом ходнику се налазимо. На неких 2 минута од себе за препознавање. Пошто је на спрату горе. Два минута и два минута препознавања то су четири минута. У 40 дана они 4 минута немају. То не може бити случај. И тад се појављује тај Жељко Тојага. Тај ја. Који гађа чаршав и који долази са Копаоника а нема ме у тој изјави. У првој изјави. Бар по ономе што сте Ви читали. Споменуто је у једном моменту у тој изјави, да ли особа која добро гађа зољом или најбоље гађа зољом. Неважно. Тако нешто. Зар није и кад би била истина да је Крсмановић возио кога на Чукарицу? Зар не би свако могао рећи ја сам најбољи зољаш, од мене нема бољег? Зар не би свако могао рећи да је припадник Јединице за специјалне операције? Па провери то једним препознавањем. Најједноставније препознавање. Значи што је необорив доказ. Ако ја кажем да ме не познаје а он ако ме препозна, то значи ја лажем. А ко у овом случају лаже? Не знам. Што сад на пример исти Крсмановић за којег за тврдим да га не знам, шта сад он да дође овде и стане поред мене и каже ја тебе знам. Шта му ја могу? Да седим овде и да плачем. А чуо сам овде у овом суду од његовог адвоката да му је нуђено 10 година или тако нешто. Значи понуда се радила али не да се каже истина него је нуђено да потврди изјаву. Да потврди изјаву дату 14.5.. Значи да потврди Жељко Тојага је био. И опет Вам говорим, понављам Вам, да се иста ствар дешава са Сувајцићем, који исто повлачи своју изјаву. Сам је повлачи. Изјављује пред адвокатом Николићем да никада није чуо да је Тојага Жељко учествовао. Али ја читам у новинама, ја их читам сваки дан, да је Тојага Жељко тек после те изјаве 12.12. што је дао Сувајцић, тек после те изјаве се појављује у новинама иста она изјава која је кружила и пре само избрисано моје име. Нема га. Одједном је нестало. Ко то ради? Ко има право на то? Па 400 дана ја штрајкујем глађу. Тамо једем сув хлеб. Ради чега? Ради нечије потребе. Ако је истина ово, ако је истина, ако ја лажем а истина је ова изјава, па потруди се да је докажеш, теби је у интересу да је докажеш. Значи изведи то препознавање. Ја га тражим. Ја тражим своју кривицу. Не дају ми моју кривицу. Не дају ми. Не дају ми да будем крив. Ја хоћу да будем крив. Хоћу да упиру прстом у мене. Да кажу ти си, али не дају ми. Па где то има? У којем свету то

има? Па не могу ја бити таоц, 400 дана бити таоц нечијег нерада. Јер ово је нечији нерад. 400 дана преслушан сведок није ниједан. 400 дана. Ако није преслушан у полицији, ја сам у полицији дао изјаву 22.4. и до 22.4. ја исту ствар причам од првог дана. Од 2. до 22.4 причам. Код истражном судије сам дао изјаву 22.4. тако нешто, крајем четвртог месеца, значи ако ме тај инспектор дава истражном судији да не испита моје сведоке, да не изврши препознавање, с тим је нарушио моје право. 28.5. дајем изјаву код истражног судије. Од 28.5. до данашњег дана није прешао ни један сведок. Ни једна једина особа није преслушана. Па не могу бити више таоц нечијег нерада. Јер то је нерад. Нечије жеље. Жеље да попуни рупу самном. А таоц сам. 400 дана ја у оној самици седим ко ћук. 6.4. то је пре седам дана, пре 7 дана у Окружном суду у Београду је на суђењу припадницима тзв. «пајсер бригаде» као сведок је позван Крсмановићев бранилац по службеној дужности. Сад ћу Вам прочитати његову изјаву. Ово је изјавио Крсмановић пред њим значи. «Причао ми је да су га пребили и питао да ли ће поново добити батине кад ја и тужилац Драгољуб Станковић одемо? Рекао сам да не знам». Зашто би добио опет батине код истражног судије кад је причао?

Председник већа: Не морате коментарисати оно што читате у новинама.

Окр. Жељко Тојага: То је везано за мене.

Председник већа: То што Ви говорите сада, ја ћу Вам објаснити. Процесно, овде је постојала могућност на главном претресу да се изврши евентуално суочење и то би суд сигурно урадио, управо с обзиром на оно што сте изнели у Вашој одбрани. Међутим, окр. Душан Крсмановић не жели да износи своју одбрану. И то је његово право. Тако да не постоји могућност процесно да се евентуално суочите. Зато Вам дајем могућност да кажете примедбе у односу на његове раније исказе. Ето то је чисто правно да би схватили о чему се ради. Ми смо Вас слушали. Да ли имате још неких примедби везано за његов исказ, садржину, нелогичности? Оно што Ви сматрате да није тачно.

Окр. Жељко Тојага: Ово је све нелогично. И ништа није тачно.

Председник већа: Саслушали смо Вас. То ће суд оценити.

Окр. Жељко Тојага: Добро. Ја Вам говорим своје.

Председник већа: Имате ли још нешто да додате?

Окр. Жељко Тојага: Имам. Да Вас замолим да ми дозволите да се браним са слободе, јер опет Вам говорим, не могу бити таоц нечијег нерада и нечије жеље да ме држи тамо затвореног, да би сачувао ко зна чију изјаву или ко зна зашто. Тражим само да се браним са слободе, чисто не због мене, због моје породице. Ја не могу платити кауцију. Не могу да уложим било шта од некретнина. Могу дати своју реч да немам намеру и немам потребу да се од икога скривам за било шта. Само то тражим од Вас.

Председник већа: Добро. Размотрићемо тај предлог.

Окр. Жељко Тојага: Захваљујем се.

Председник већа: Вратите се на оптуженичку клупу. Ако жели неко од окривљених да стави примедбе на прочитане исказе окр. Душана Крсмановића нека дигне руку па ће му бити омогућено да стави примедбе на исказ. Не жели нико. Да ли жели окр. Душан Крсмановић да каже нешто у своју одбрану или да дода евентуално у вези примедби на прочитане његове раније исказе? Нека приступи окр. Душан Крсмановић.

Окр. Душан Крсмановић: Поштовани суде, немам ништа.

Председник већа: Да ли желите да изнесете Вашу одбрану? Поново Вас питам.

Окр. Душан Крсмановић: Не. Браним се ћутањем.

Председник већа: У реду. Можете се вратити на оптуженичку клупу. Има реч заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић. Изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Ја бих се кратко осврнуо на примедбе које су неколицина бранилаца изнели овде на главном претресу као и окр. Тојага Жељко. Најпре примедба коју је истакао бранилац окр. Тојага Жељка која се тиче процесне радње препознавања. Та процесна радња није извршена. Тачно је да је постојала идеја да се та радња изврши али није тачно образложење које каже бранилац окр. Тојага Жељка и не треба полемисати око тих ствари. Ја бих га само подсетио да то препознавање није извршено због тога што су долазиле информације од стране бранилаца окр. Душана Крсмановића, чак је, ја мислим, и некакав извештај из болнице постојао у то време када је то било актуелно да он једноставно није у стању да комуницира и да та радња због тога није извршена. То истине ради, да се

не би манипулисало са некаквим личним односом и личним стварима, са моје стране било према Душану Крсмановићу или према било коме другом. Када је реч и истражним радњама које је колега бранилац Тојага Жељка навео да су предложене, ја колико процењујем те истражне радње су претпостављам чим су биле предложене у приговору на оптужницу, цењене од стране већа и очигледно да је веће заузело став да у том тренутку те радње није неопходно изводити, а читајући слово закона члан 335, очигледно је да те радње није било неопходно предузети у том тренутку. Што се тиче осталих примедби свакако је право одбране да истакне свој став и у погледу казивања и у погледу начина претпостављеног узимања изјава. То је ствар која ће очигледно бити форсирана од стране одбране јер то ће се касније утврђивати свакако. Ја бих само хтео да просто укажем суду да пажљиво још једном реконструише цео исказ, макар фрагментарно, макар у једном потезу исказ окр. Крсмановић Душана и да процени да ли је то исказ дат од човека који је 5 дана тортурисан, и да ли је то исказ човека који је изнурен и прича неповезано или је то ипак једна прича која је доста логична. У том правцу бих само једну чињеницу истакао, а то је један детаљ, једна реченица, која се негде у средини записника помиње када окр. Крсмановић Душан каже «Сада када сам све ово испричао мени је знатно лакше». Бојим се да човек који је исцрпљен, који је изнурен, који је малтретиран толико времена такву једну изјаву сигурно не би дао. Хвала Вам.

Адв. Момчило Булатовић: Судија да искористим право на ову реплику. Мада је реплика термин парламента, а ја о суду ипак боље мислим него о парламенту. Видите сад је тужилац рекао неке ствари које управо потврђују оно што ми као браниоци овде говоримо. Он је рекао овако, «Била је идеја». Није тужилац неки идеалиста знате, па идеја, сад ми разматрамо ту идеју да изведе радњу и да предлаже неку радњу препознавања на коју упорно инсистира окр. Тојага Жељко. Значи он је имао идеју па није реализовао идеју. То је једна ствар. Друга ствар, каже тужилац сада, «Долазиле су информације до нас да Крсмановић није у стању да обавља, да комуницира или било шта». Па ако су дошле такве идеје, ако су биле и ако су дошле такве информације од тужиоца који је сада овде то рекао, јавно да сви чујемо, онда питам како су комуницирали са Крсмановићем дана 13.05 од 9,50 до 14,40 часова и записник 12 страна без паузе. 14.5. од 9,15 до 12,30 прекунуто, пауза пола сата, настављено, 15 страна, записник до 15,05 часова тога дана. Сутрадан настављено у 9,50 часова, значи 15.-ог до 15,20 часова, 15 страна без паузе, и 16.05. у 8,50 часова почето, нема времена када је завршено. Тада је донето решење о спровођењу истраге. И у свим тим записницима о овом што је круцијална ствар коју ми расправљамо и која је суштина што сте и Ви рекли након што сте успели односно урадили па

раздвојили поступак који се води за убиство Премијера др. Зорана Ђинђића од ових осталих криминалних радњи неке тзв. групе, дошли смо до тога да о томе што сте прочитали сада, о томе има најмање казивања у изјави Душана Крсмановића. Ја ћу да питам тужиоца, да ли је то могуће да је то било нешто периферно или у склопу свих осталих имали исти значај као и остала убиства о којима Крсмановић ту говори и шта говори или је то било важније? Е па ако то посматрамо тако онда морамо питати сада Крсмановића ако је способан, шта је то њему олакшало терет души како то покушава тужилац да представи. Да ли то што је испричао за све шта се дешавало или само за ово. Каже у средини његовог исказа. Молим Вас. Погледајте 29.4. почиње испитивање. Зашто? Па се онда наставља 13.05., 14.05., 15.05. и 16.05.2003. године. Ја не знам тужилац можда има ту менталну снагу и физичку снагу и остало, али ја колико знам у неким другим условима када се ради толико човек апсолутно не може да издржи ових 5, 6 сати. И ми овде имамо суђења па Ви коректно, поштено направите паузу. Исцрпимо се после пар сати рада ових наших реплика, препуцавања, процесних приговора, Ваших одлука па направимо неку паузу. Овде је само једном код испитивања Душана Крсмановића, значи само 14. маја од 12,30 до 13,00 часова направљена пауза од пола сата. И никада више. Хвала.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја ћу врло кратко. Нећу понављати ово што је говорио колега Булатовић. И врло искрено ћу рећи ово што мислим и слажем се са колегом тужиоцем али говорим ово најискреније без икаквог оно знате под знацима навода, да суд изврши једну како је рекао колега тужилац, један преглед, једну ретроспективу датог исказа, у смислу да се види или потврди да ли је тај човек давао, односно тај младић давао исказ у неким другим околностима где можда не би могао да прати због свог тог неког психофизичког стања. Ту се слажем са колегом, ја уопште немам потребе да читам цео његов исказ. Ставио сам примедбу, био сам врло кратак у томе. Ја нећу да кренем даље од прве стране. И даље ме уопште не интересује, а рећи ћу Вам зашто ако већ будете радили тај један преглед, један дијагонални кроки, како год да га назовемо, у првој овој фази а касније ћете сигурно оцењивати и у склопу доказа ову изјаву. Ја не треба уопште да кренем до оног дела кад каже «Желим да изнесем одбрану». Ја нисам приметио, само због чега ћу Вам ово испричати, ја нисам приметио овде кад излази Душан Крсмановић за говорницу као оптужени у овој ситуацији, да су му се тресле ноге, да му се тресла вилица, руке, пажљиво сам посматрао, 30 година се бавим овим послом. Посматрам људе кроз те тикове и нисам то приметио. Не видим страх. Због чега ово говорим? Каже, «ја сам се плашио Спасојевић Душана, његовог успеха и неуспеха». Прва ствар, под римско један, долази римско два које је за мене круцијална ствар читавог овог исказа, на 47 страна. Каже «Кад би га нешто слагао, па би

ме он касније позвао, плашио сам се да он већ зна да сам га слагао». Ако постоји страх од Душана Спасојевића да му може глава одлетети, како говоре тамо некакве изјаве да ће да иде за Канаду, то ме много и не занима. Да ли треба да коментаришем онда даље? Због тога је у целини моја примедба пред овим већем, пред тужиоцем у коначном, када страха нема, због чега страх када си сигуран да ни Ви ни уважене колеге и колегинице, сигурно нећете извадити оружје и ликвидирати га, или га било ко у овој просторији ликвидирати а поготово не када је ступио у контакт са Специјалним тужиоцем и када је то попримило институционални облик разговора са њим. Ако је могао да слаже Душана Спасојевића и то признао у својој другој односно првој реченици, значи да је лагао Душана Спасојевића, да му је глава била у питању, како он сам каже, нико није смео да се супростави а камоли и да га је страх хватао, онда мислим да, прихватајући нормално сугестију колеге тужиоца, ако правите ту дијагоналу и тај један први извињавам се на изразу, можда површни крокер, тек ће то доћи у једну фазу кад ће се озбиљно разматрати сваки доказ, да превасходно ово имате у виду, јер ово говори све о том младићу окр. Душану Крсмановићу и о целини ове његове изјаве. Због тога сам и ставио ту примедбу генерално. Али пошто је колега тужилац ово споменуо сматрао сам за потребним само да објасним.

Адв. Жељко Грбовић: На једном од претходних главних претреса доста смо приговарали на ове записнике у претходном кривичном поступку датим пред полицијом, односно исказе. Тражили смо њихово издвајање да не служе као доказ. Колега Николић каже контрадикторност је онога што је мој брањеник рекао наводно у полицији и пред истражним судијом очигледна. Ја сам предочио на претходном главном претресу да записник за мог брањеника пред полицијом није потписан. А сад се позивам, хоћу рећи све се ти записници доводе у сумњу. А сад се позивам на члан 5 Законика о кривичном поступку који каже: «Лице лишено слободе, мора бити одмах обавештено на свом језику или на језику који разуме, о разлозима лишења слободе и истовремено упознато да није дужно ништа да изјави, да има право, то подвлачим, да узме браниоца кога сам изабере». Бранислав Безаревић, мој брањеник је пред полицијом тражио мене за браниоца. Није му дозвољено. Узет је Јефтовић адвокат по службеној дужности који није на списку бранилаца по службеној дужности. Зар Вам то нешто не говори? Хвала Вам.

Адв. Зоран Николић: Не бих се сложио са констатацијом заменика Специјалног тужиоца Радовановића да је постојала информација да опт. Душан Крсмановић није могао да се са њим спроведе доказ суочењем из разлога због болести. Наиме, ја желим овде

да истакнем, ми смо и уговорили тачно дан и час када ће се спровести доказ суочење и то у Централном затвору. Ја поново потенцирам, када сам дошао ту је био истражни судија Вучко Мирчић, који ми је рекао не може да се спроведе доказ јер заменик Специјалног тужиоца Радовановић не жели. Ја сам на моје питање зашто нећемо спровести овај доказ, рекао је зато што ја тако хоћу. Ја кажем хтео бих да напоменем да је и опт. Тојага Жељко још 4.-ог и 5.-ог тражио да се проведе доказ препознавањем, с обзиром да када је чуо да се Душан Крсмановић саслушао али то му нису омогућили из разлога, ако би се провео доказ препознавањем сигурно Душан Крсмановић не би препознао Тојагу Жељка с обзиром да у поступку узимања полиграфа односно када се тестирао полиграф ј био позитиван и оно лице, стручно лице које је руковало са полиграфом је лично честитало Тојага Жељку да заиста није крив. Толико.

Адв. Биљана Кајганић: Ја бих морала ипак нешто да Вас питам. Немам овде тај транскрипт па нисам сасвим сигурна, али да Вас питам да ли смо ми читали, мислим да нисмо, записник о саслушању осумњиченог који је дао пред Органима Министарства унутрашњих послова, који су били у априлу месецу?

Председник већа: Јесмо колегинице, одмах да Вам кажем.

Адв. Биљана Кајганић: Донели решење о читању?

Председник већа: И решење и прочитали.

Адв. Биљана Кајганић: Из предкривичног поступка?

Председник већа: Да.

Адв. Биљана Кајганић: Нешто нисам сигурна али ипак...

Председник већа: Ја сам сигуран.

Адв. Биљана Кајганић: У том случају значи, поново приговарам том читању, тих записника, обзиром да ни на једном од тих записника није упозорен у смислу члана 13 тачка 3 ЗКП, нити је обављен поверљив разговор, и обзиром да је 15.4. у току тог дана 5 пута је саслушаван што се види, од подна до увече је 5 пута саслушаван, што очигледно говори да је он све време био под пресијом и изнуриван а то је забрањено у смислу члана 89 ЗКП, и на основу такве изјаве не може ни да се заснује судска одлука. Истовремено обзиром да је господин тужилац рекао да су имали информације да се не осећа добро итд. и да због тога није било

могуће да се суочи Жељко Тојага са Крсмановићем, предлажем да припојите овом спису предмет односно само тај део КТС.бр.11/03, мислим да је то предмет пок. Иличић Велибора, где се види да је почетком јуна месеца, а ово саслушавање би било у мају месецу, донето је решење о спровођењу истраге у односу на Крсмановић Душана иако он није саслушан а није управо саслушан због тога што је лекар констатовао да се он не осећа добро и да не може да да свој исказ. То постоји у том предмету. Значи то је пар дана након...

Председник већа: Колегинице само да Вас прекинем. То сте већ навели.

Адв. Биљана Кајганић: Да. Али обзиром да је тужилац рекао да је имао информације да се не осећа добро...

Председник већа: Добро. Већ сте навели.

Адв. Биљана Кајганић: Да не може да буде суочење. Мислим, хоћу да кажем да је то потврдио је фактички нашу сумњу да он није био добро и да није у валидним околностима узет исказ. Због тога то мора и та документација да се приложи да би сте могли да цените да ли се може уопште на таквом исказу заснивати одлука обзиром да је тужилац то рекао. Молим Вас.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Судија ја само хоћу процесно да приговорим редоследу радње које сте Ви данас предузели. Ви сте донели решење и прочитали оба записника из предкривичног и претходног кривичног поступка за опт. Крсмановића образлажући ту Вашу одлуку у смислу одредбе члана 321 става 2 Законика о кривичном поступку. Решење је донето. Ви сте нам га јавно саопштили а то сте учинили на основу његове претходне изјаве коју је дао пред већем. Његова изјава је тог тренутка гласила да он не може да да свој исказ. Ствар је тумачења. Веће је стало на становиште да је то одбијање да говори па сте у том смислу применом одредби члана 321...

Председник већа: Само да Вас прекинем колега. Ви сте то у приговору на одлуку председника већа већ изнели ово што до сада говорите. Ако можете кратко. Ако имате нешто ново да додате.

Адв. Горан Петронијевић: Због примедбе коју ћу сада изнети.

Председник већа: Не морате правити толико увод јер смо већ чули заиста.

Адв. Горан Петронијевић: Дакле, судија пошто сте применили одредбу члана 321 става 2 били сте данас дужни да примените одредбу и члана 321 став 3 ЗКП. Дакле, након завршеног читања за који ми тврдимо да није по закону, Ви сте такво решење донели, о томе нећемо полемисати даље, били сте у обавези да опт. Крсмановића изведете и у смислу члана 321 став 3 по завршеном саслушању јер сте Ви читањем исказа узели његовим саслушањем, да ли има шта још да изјави, да ли има какву примедбу. Ви сте прво пустили браниоце да стављају примедбе, па сте онда оптужене па тек онда опт. Крсмановића. Ово сте морали обрнутим редоследом да урадите имајући у виду ову законску одредбу. То сам хтео да кажем судија. Хвала Вам.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изведе доказна радња саслушања сведока сарадника Зорана Вукојевића.

Председник већа: Да ли заменик Специјалног тужиоца има предлог у вези искључења јавности што је иначе прописано Закоником о кривичном поступку?

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Обзиром да члан 504-Ж предвиђа процесну ситуацију у којој се сведок сарадник саслушава у ситуацији где је јавност искључена а да се дозвољава могућност тужиоцу да стави обрнут предлог ја стављам управо тај предлог. Значи предлог да се са овог главног претреса у току саслушања сведока сарадника јавност не искључује него да се води јавни главни претрес. Мислим да за један такав предлог стоје разлози, велики интерес како међународне тако и домаће јавности о овом кривичном поступку. Много се прашине дигло пре него што се оптужница уопште подигла, а и касније од тренутка подизања оптужнице па до овог тренутка у јавности и да би та јавност како домаћа, кажем, тако и страна била објективно информисана, у том смислу мислим да би саслушање тог сведока сарадника требало да буде јавно. На крају крајева разлози који се односе за искључење јавности мада су то потпуно два одвојена правна института се не могу применити а реч је о члану 222, не могу применити, према томе и ти разлози не стоје. Хоћу да кажем да стоје сви разлози да се вођење овог главног претреса врши јавним саслушањем

сведока сарадника. На крају крајева толико је и штампа писала и телевизија о свему томе говорила да нема сада разлога искључивати ту јавност која је мање више на овај или онај начин, легално или нелегално била присутна у овом поступку, па би из разлога и коректности испитивање тог сведока сарадника требало да буде обављено јавно. Ето толико.

Председник већа: Након оваквог предлога Специјалног тужиоца потребно је изјашњење сведока сарадника Зорана Вукојевића па ћемо сачекати да он дође.

Ви сте у овом поступку добили статус сведока сарадника. Дужан сам да Вас обавестим да је заменик Специјалног тужиоца предложио да буде присутна јавност приликом Вашег саслушања и да Вас упознам са тим да и Ви имате право и да је на основу Законика о кривичном поступку установљено право да Ви будете саслушани уз искључење јавности, дакле без присуства јавности, па изјасните се о томе. Да ли сте се консултовали са Вашим ранијим браниоцем адв. Илијом Радуловићем па се изјасните у вези тог предлога.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Без присуства јавности.

Председник већа: Да ли сте се консултовали са Вашим ранијим браниоцем адв. Илијом Радуловићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесам.

Председник већа: Желите да се без присуства јавности обави Ваше саслушање?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тако је.

Председник већа: Добро. Можете изаћи.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес ради паузе од 15 минута с тим што ће веће одлучити о предлогу Специјалног тужиоца за присуством јавности.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 12,09 ЧАСОВА

Након већања и гласања на основу члана 504-Ж став 1 Законика о кривичном поступку

Веће доноси и јавно објављује

Р Е Ш Е Њ Е

ИСКЉУЧУЈЕ СЕ јавност са дела главног претреса приликом саслушања сведока сарадника Зорана Вукојевића.

Решење се може побијати само у жалби на пресуду.

О б р а з л о ж е њ е

Ово је директна примена законске одредбе члана 504-Ж став 1 Законика о кривичном поступку који прописује да је приликом саслушања сведока сарадника јавност искључена осим ако веће на предлог Државног тужиоца и уз сагласност сведока не одлучи другачије.

Заменик Специјалног тужиоца је предложио да се обави радња саслушања сведока сарадника Зорана Вукојевића уз присуство јавности.

Сведок сарадник се противио предлогу након што је извршио консултацију са својим ранијим браниоцем.

Суд налази да није испуњен законски услов сагласност сведока сарадника да би се ова радња саслушања сведока сарадника обавила у присуству јавности јер је сагласност конститутивни услов на основу члана 504-Ж став 1 ЗКП да би се евентуално одлучило да се обави ова радња доказивања уз присуство јавности.

Председник већа: Ја молим јавност која је присутна да напусти судницу како би извршили ову процесну радњу доказивања саслушањем сведока сарадника Зорана Вукојевића осим научних радника и званичних посматрача који су добили сагласност Министарства правде Републике Србије који могу присуствовати обављању и ове радње.

Ја сам дужан да на основу члана 293 став 3 Законика о кривичном поступку упозорим лица која присуствују главном претресу на коме је јавност искључена како је одлучило веће, да су дужни да као тајну чувају све оно што су на претресу сазнали и указујем им да одавање

тајне представља кривично дело према члану 208 Кривичног закона Републике Србије.

Дужан сам да питам и окривљене да ли они желе да присуствује неко од блиских чланова њихове породице овој радњи саслушања сведока сарадника што би омогућило веће?

Ако неко жели нека дигне руку па би позвали та лица. Не жели нико да присуствује?

Адв. Вељко Делибашић: Судија, ја мислим да Крсмановић хоће да супруга његова присуствује.

Председник већа: Може. Нека судска стража позове супругу окр. Душана Крсмановића да би присуствовала овој радњи доказивања. Имате право, изволите.

Констатује се да уз дозволу председника већа напушта заседање адв. Марко Миливојевић ради узимања лека.

Адв. Зоран Николић: Ја бих за опт. Тојага Жељка. Он би желео да његова супруга и брат буду присутни у поступку саслушања сведока сарадника.

Председник већа: Сагласан је опт. Жељко Тојага. Омогућите присуство супрузи и брату окр. Жељка Тојаге. Нека изволи опт. Жељко Тојага па нека саопшти њихова имена. Могу да приступе и Милан Тојага и Андријана Тојага. Позовите их да присуствују овој радњи.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, мало ми није јасно ово што сте сада рекли када сте донели одлуку којом сте уважили предлог да се јавност искључи а који се тиче овог присуства појединих службених лица и неких научних радника, па сте рекли да је одлуку о томе донело Министарство правде.

Председник већа: Нисте ме добро разумели. Видите и сами да их нема а ја ћу Вам рећи ко су научни радници колега.

Адв. Момчило Булатовић: Нису битни уопште.

Председник већа: Из Института за упоредно право па су добили дозволу и ја право да Вам кажем не знам њихова имена.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, молим Вас. Члан 293 став 2 каже да веће може дозволити да главном претресу присуствују. Значи веће. Никакво Министарство правде, никакви други органи ван овог већа.

Председник већа: Одмах ћу Вам рећи колега о чему се ради. У својству научних радника. Такво својство имају и одређени посматрачи који су професори права, па су добили дозволу од стране Министарства правде да као стручна јавност, дакле научни радници и из иностранства а и из наше земље да прате ток овог суђења па се односи управо на научне раднике. То је законска одредба а они су научни радници колико сам ја упознат имам из списка па се можете и Ви упознати, професори, доктори права, не знам да ли су специјализирали баш кривично право али чули сте као што видите нема никога.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, ми се онда нисмо разумели. Или нећете да разумете. Ја уопште не сумњам у профил тих људи и у то да је некакво Министарство правде некаквим људима одобрило статус, признало им статус неких научних радника. Мене само интересује шта Министарство правде има да даје дозволу да они присуствују овде, то што их нема, то је стицај околности, поред Вас, односно поред већа.

Председник већа: Зато што су странци. Чланови су одређених међународних научник асоцијација. Па међународна страна сарадња не спада у домен овог већа.

Адв. Момчило Булатовић: Ви руководите овим претресом, каква страна....

Председник већа: Ево ја руководим него Вам кажем да су дошли посматрачи. Значи јавност, општа јавност па могу да присуствују и странци.

Адв. Момчило Булатовић: Добро, судија ако је то тако и ако сте добили тај акт од Министарства правде ја бих Вас молио да тај акт, тај захтев, та имена тих људи доставите одбрани да знамо ко су.

Председник већа: Ја колико видим нема никога. Према томе ирелевантан је приговор.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, ја бих позвао Јавног тужиоца односно господу заменике Јавног тужиоца, Специјалног тужиоца да се изјасне у смислу одредби члана 504-3 става 2 Законика о кривичном поступку. Овим чланом и овом тачком односно ставом је....

Председник већа: Колега, прекидам Вас. Одузимам Вам реч. Не можете сада говорити о томе него тек кад се обави радња саслушања сведока сарадника Зорана Вукојевића па ћемо видети реакцију заменика Специјалног тужиоца. Не можете говорити нешто унапред јер није предмет управо сада извођења ове радње. Седите.

Адв. Горан Петронијевић: Судија, могу ли сада ово је питање за Вас, за веће?

Председник већа: Не. Немојте ми постављати никакво питање зато што није сада правно релевантно у овом процесном тренутку.

Адв. Горан Петронијевић: Ви спроводите радњу, па тек онда расправљате о законитости те радње.

Председник већа: Спроводим радњу, а Ви ћете имати право да постављате питања и да ставите примедбе, а не можете унапред. Седите.

Адв. Горан Петронијевић: Захваљујем судија. Врло сте парламентарни.

Председник већа: Нека уђе сведок сарадник Зоран Вукојевић.

Констатује се да се вратио бранилац адв. Марко Миливојевић на главни претрес.

Председник већа: Сведок сарадник Зоран Вукојевић. Ваши лични подаци, име и презиме?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Зоран Вукојевић.

Председник већа: Име оца?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Никола.

Председник већа: Када сте рођени и где?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: 8. октобра 1974. године у Новој Градишки.

Председник већа: Шта сте по занимању?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Полицајац.

Председник већа: Ваша адреса пребивалишта?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Земун, Драгана Ракића број 16.

Председник већа: Да ли сте у сродству са окривљенима или оштећенима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не.

Председник већа: Ја Вас обавештавам да је веће донело одлуку да се искључи јавност са овог дела главног претреса приликом Вашег саслушања као сведока сарадника.

Дужан сам пре свега да Вас поучим и упозорим да сте дужни да говорите истину и да кажете све што Вам је о предмету познато. Да давање лажног исказа представља кривично дело. Ви не смете ништа прећутати и дужни сте да говорите истину. На основу члана 504-Ђ Законика о кривичном поступку за Вас као сведока сарадника не важе привилегије из члана 98 и 100 Законика о кривичном поступку а које се односе на то да нисте дужни да одговарате на поједина питања за која постоји вероватноћа да би себе или лица која су Вама блиска а која су побројана по закону, то су брачни друг, лице са којим живите у ванбрачној заједници или другој трајној заједници, затим сродници по крви у правој линији и другој линији закључно са трећим степеном сродства и по тазбинској линији закључно са другим степеном сродства, усвојеник или усвојилац, да би Вас или њих изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Дакле, те одредбе за Вас не важе, напротив, дужни сте да одговорите и о тим чињеницама и околностима које би теретиле и Вас, с обзиром на Ваш статус сведока сарадника.

Сада сам дужан да Вас питам да ли сте разумели та права?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Разумео сам.

Председник већа: На основу члана 106 став 3 Законика о кривичном поступку позваћу Вас да положите заклетву пред судом као сведок, па ћу Вам цитирати заклетву сведока пред судом. Ако сте сагласни са тим само потврдите речју «да», а ако одбијате реците зашто одбијате:

«Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати».

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Добро. Ви знате шта је предмет овог кривичног поступка пошто сте били и оптужени у овом кривичном предмету, па нам реците све што Вам је познато у вези постојања завере за убиство Председника Владе Републике Србије др. Зорана Ћинђића, групи пок. Душана Спасојевића и окр. Милорада Улемека. О припремама и извршењу атентата на Председника Владе. Изволите.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Овако. Душана знам од 1995. 1996. године. Кумови смо а почео сам код њега да радим на обезбеђењу 2000. године. Значи крајем 2000. године Душан се више није појављивао у Шилеровој. Отишли су у изнајмљене станове. Значи читава група која је ту долазила. Не дуго после тога, отишли су у иностранство за Нову годину. Отпратили смо их тамо према Бугарској а вратили су се према Суботици. У том периоду Душан је тражио Чумета да га убије. У тим разговорима ја сам са мојим пријатељем Безаревић Браниславом који је радио у полицији се налазио и рекао сам му да Душан тражи Чумета ако може да ми да неку информацију у вези његовог кретања, ако нешто чује. Он је нама дао те информације. Самном када је он давао те информације био је и Багзи. У тим нашим причама он је споменуо да ради у пратњи Премијера Ћинђића. Вероватно из тих разговора је то Душану вероватно пренео Багзи. Да би мене Душан позвао један дан на мобилни телефон да ме пита да се пита Бранко да ли би дао информације о кретању Премијера Ћинђића. Ја сам му рекао да ћемо га питати. Не дуго после тога, у ствари ја сам звао Бранка. Нашли смо се у једном кафићу тамо поред Атељеа «212». Сели смо за шанк ја, он и Багзи. У том разговору Багзи га је питао да ли би хтео да да податке о кретању Премијера. Он је онако погледао у мене. Ја сам му рекао причај слободно. И договорили су се ту да хоће да даје информације. Багзи му је објаснио како ће то да се ради, да ће да му да мобилни телефон. Како да га користи, где да га пали и шта да ради. Питао га је колико би он тражио пара за то. Он је рекао колико ви дате. Багзи га је питао да ли је задовољан са 50.000 евра. Он је рекао да је задовољан. После једно пар дана, ми смо се нашли исто, ја, Багзи и он смо се нашли исто у једном кафићу. Мислим да је било баш на том месту и Багзи му је ту дао први мобилни телефон на који треба да јавља кретање. Објаснио му је како да користи и шта да ради. Не дуго, затим, нашли смо се исто ту у том кафићу где је Бранко рекао да има податке где ће Премијер да се креће наредних дана. То је значи било једно два, три дана пре онога покушаја атентата код Лимеса. Ту је рекао кад полеће авион за Бања Луку, кад се

враћа из Бања Луке и следећи дан кад креће редовном линијом за Франкфурт. Исто авион, број лета и кад слеће. Дао је Багзију папир на коме су писале таблице аутомобила из пратње у коме се налази Премијер у коме је обезбеђење. Багзи му се за то захвалио и ту смо се растали. Сутрадан што се тиче тих догађаја, нисам знао шта ће да ураде, него тај дан, значи дан пре Лимеса Багзи ме је назвао и тражио да се нађемо код Сава центра. Ту сам ја дошао, он је био са Владом Милисављевићем у колима и тражио ми пошто немају пара да им купим један акумулатор и цигаре. Отишао сам на Нови Београд и купио сам им акумулатор и донео сам на исто то место само са друге стране. Такси станица преко пута Сава центра на ауто-путу. У том тренутку ту је био Миша Симовић, да ли је још неко био сад не могу да се сетим. Углавном он је тражио да купим још један акумулатор и да га однесем код «Мека» код Фонтане «Мек драјва». Отишао сам исто и купио сам акумулатор и предао сам га. Тамо је био Нинослав Константиновић и Повић Зоран. Ја сам значи отишао кући. Нисам знао детаље шта ће да буде. Сутрадан не знам око колико часова, јутро је било, дошао је код мене Шефке. То је један човек из Сурчина, Багзијев пријатељ. Дошао је код мене да ми каже да га је Багзи звао пошто није имао документа код себе, да му донесе личну карту. Он му је однео личну карту. То је тамо на ауто путу где је саобраћајна полиција. Однео му је личну карту пошто није имао документа и овај му је дао тада два мобилна телефона и мислим око 7.500 евра. Шефке је дошао код мене и рекао ми, испричао ми је шта се десило. Да је Багзи направио неки царински прекршај и да је зато носио документе. И отишао од мене. Сад да ли је у том тренутку, да ли сам ја звао Багзија или је Багзи звао мене, не знам, значи углавном чули смо се и он ми је испричао да је направио царински прекршај. Да га је зауставила пратња Премијера Ђинђића и ако могу нешто да му помогнем да му се не одузме тај комби. Ја сам назвао једног мог пријатеља Момчиловића који је радио као саобраћајац да видим. Онда сам дао Багзију његов телефон да се они чују и да се издоговарају око тога али овај ме је звао после и рекао да не може ништа да се заврши пошто га је зауставила пратња Премијера Ђинђића и не може ништа да помогне. Тада ме је не дуго после тога Багзи звао да ми каже да је пуштен од тамо и да ће Шефке доћи по њега. У међувремену звао ме је и Душан па сам му ја рекао где се Багзи налази пошто они нису знали где се Багзи налази. Онда сам пошао према граду и звао ме је Миша Симовић. Са њим сам се нашао од прилике са друге стране Лимеса. Ту је био пешке. Ја сам га повезао и испричао сам му шта је било са Багзијем а он није могао да верује, пошто га је он тражио по «29.-ом» и није знао где се налази. Није могао да верује да је само царински прекршај па га је и он окренуо. Са мог мобилног телефона звао је Багзија и причали су док се није испразнила батерија. Зезао га је ту како је глуп, како је дозволио да падне и тако. Онда ми је он ту рекао у колима да је он у

ствари, није на време кренуо, да је он закаснио. Зато нису успели у свом покушају. Ја сам га оставио код «Мек Доналдса» у Новом Београду, код «Србијашума». Пошао сам према Земуну. У том тренутку ме је звао Аца Симовић и Влада Милисављевић. Нашао сам се са њима код «Мек драјва» на Новом Београду. Они су ме исто питали шта је било. Ја сам објаснио шта је било. Они нису исто могли да верују да је то тако прошло. Вратио сам се кући. Кад сам дошао кући звао ме је Безаревић Бранислав да ми каже да пратња Премијера Ђинђића није имала ни прописну звучну ни светлосну сигнализацију да то јавим коме треба. У том тренутку звао ме је Багзи из «29.-ог» да ми тражи број мобилног телефона, не да позовем Миливојевића да дође пошто му траже адвоката. Ја сам у том тренутку назвао Душана. Душан ми је рекао да не иде Миливојевић него да Миливојевић пошаље неког другог адвоката. Назвао сам Миливојевића и то сам му рекао. Миливојевић је рекао да ће да пошаље Горана Петронијевића. Ја сам рекао добро. Јавио сам то Душану. Душан се са тим није сложио. Рекао је да пошаље неког другог. Ја сам окренуо Миливојевића, рекао сам му то. Миливојевић је онда послао Глигоријевића. Онда опет у том периоду, опет ме је назвао Багзи из «29.ог» да тражи Миливојевићев број. То је што се тиче тога дана. Мене су тога дана после подне звали у «29.-ти» да дам изјаву у вези околности на које сам се чуо са Багзијем. Багзију су написали кривичну пријаву за одузимање возила. То ваљда није могло да прође па су му онда писали фалсификат. У међувремену Глигоријевић је уложио приговор. Веће Четвртог суда га је ослободило и укинуло притвор. То ми је јавила Весна Шуњаревић која тамо ради. Ја сам то јавио Душану и Миливојевићу. Душан је тражио да кажем Миливојевићу да Глигоријевић оде по Багзија у ЦЗ да га доведе тамо. Миливојевић је назвао Глигоријевића. Глигоријевић то није хтео јер му је Чуме претио. Бојао се. Онда је Душан рекао да ја одем по Багзија. Ја сам отишао испред ЦЗ и узео сам Багзија са два момка из мог обезбеђења и негде код пумпе «Слап» ту ме је чекао Душан и Миша Симовић и они су га преузели. Ја сам одвезао ствари у Шилерову. Он је навече ја мислим тај дан дошао у Шилерову са неким џипом. Да би сутрадан кад је почело на телевизији да ће опет да га хапсе рекао да треба да се склони. У међувремену Бранко је тражио да се види са Багзијем. Ја сам отишао по Бранка у Звездара театар. Ту сам га покупио и нашли смо се на ауто путу код «Сте-ко» ту је Багзи био чекао. Сели смо у кола. Возили смо се до Бубањ потока и негде на Новом Београду у круг. Ту је Бранко питао шта је било, како је било. Багзи је рекао није ништа било. Настављамо даље. И тако. Није хтео да му прича детаље. Ту му је Багзи рекао да се више највероватније неће чути са њим, њему неће давати информације него да ће давати неком другом информације о кретању. У том међувремену ја сам Бранку носио мобилне телефоне. Тај први пут Багзи му је дао не знам једно 200 до 400 евра. У међувремену тај пут кад смо били у

колима исто му је дао, извадио из цепа, пошто је било згужвано нисам видео колико. Ја сам му исто пар пута дао 200, 300 евра колико ми је тражио да му дам. Ја питам Душана, Душан каже дај му. Дао сам му једно, носио сам му једно 3,4 пута мобилни телефон за јављање. Пошто су телефони ја мислим мењани на свака три дана. У том периоду они су стали. Ђинђић је имао повређену ногу па није излазио из куће. Није се кретао. Онда ме је Душан звао да кажем Бранку да мало пожури са давањем информација у вези његовог кретања пошто су били нервозни што не излази из куће. Ја сам то пренео Бранку. Он је рекао кад год буде могао, да чим први пут буде могао он ће да јави. Исто једне прилике када сам се нашао са Бранком Бранко ми је рекао, пошто он није знао са киме прича, та друга особа, питао је мене ко је то. Ја сам му рекао вероватно је Миша Симовић. Онда ми је он рекао да је причао са њим и да му је Миша Симовић рекао да су један дан се скоро сударили са пратњом Премијера код Савезне скупштине. Ја сам му рекао да не знам о чему се ради. Кад сам се видео са Мишом питао сам га. Он је само рекао пусти, скоро сам се опет сударио са њима али одустали су зато што су их снимале камере на згради поште. Још што знам исто једне прилике био сам са Багзијем. То је на самом почетку било. Душан је звао Багзија да се нађемо. Нашли смо се исто код «Сте-ко» испод тог надвожњака. Душан је рекао Багзију да назове Слобу Талијана да донесе из Шилерове, не знам, мислим 20, 25 хиљада марака или евра и да дође ту. Ја сам се нашао са њим код Сава Центра. Дао сам му возило са којим смо ми били «рено клио» а узео сам његов «БМВ». Те паре сам донео тамо и дао сам Душану. Он је узео тај ауто. Он и Кум су сели и Шкене и отишли су колико сам ја разумео на Кобаоник. Ја, Багзи и Миша Симовић смо се вратили у Шилерову улицу. У ствари ја сам остао они су отишли. Значи даље у вези тих детаља ко је учествовао ја претпостављам да су они. Ја нисам имао конкретне информације, нисам знао, није ме интересовало и нисам знао а претпостављам да су они учествовали. Ови остали Миша Симовић, Влада и остали. Исто једне прилике то је на самом почетку кад ме је Душан питао за Безаревића да ли би дао информације нашли смо се у кући код Мише Симовића, ја он и Багзи. Ту ми је он рекао да су они одлучили да убију Премијера Ђинђића. Они су причали нешто у вези Хага. Ја нисам хтео да улазим у детаље који је разлог свега тога.

Председник већа: Да ли имате нешто још да додате у Вашем исказу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па то је од прилике све што се тиче тих догађаја о којима ја имам сазнања у вези убиства Премијера Ђинђића.

Председник већа: Онда ћу Вам ја постављати питања. Реците нам шта сте Ви радили током 1995. и 1996. године?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Био сам полицајац у ОУП Земун.

Председник већа: Када сте се и којом приликом упознали са пок. Душаном Спасојевићем и Милетом Луковићем званим «Кум»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи то је било 1995. године или 1996. године. Нашао сам неко оружје код њега без дозволе. То сам му био опростио и онда је он одлучио да ми да неку комбинацију. Та комбинација је била, они су радили дрогу са неким црногорцем Влатком Пејовићем и они су ми рекли где се налази и ја сам ту дошао и нашао сам ту 2 килограма хероина.

Председник већа: Какве сте имали касније односе са пок. Душаном Спасојевићем и Милетом Луковићем званим «Кум»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Имао сам пријатељске односе са њима. 1997. године ме је Душан венчао.

Председник већа: Можете ли ближе да нам кажете с обзиром да сте га упознали у својству службеног лица полицајца ОУП-а Земун, чиме се бавио пок. Душан Спасојевић заједно са његовим кумом Милетом Луковићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тад су се бавили враћањем возила и да кажем продајом дроге. Значи не нешто ситно, не велико, онако средње.

Председник већа: Са ким је то радио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Сам је тада радио кад је почео.

Председник већа: Да ли је он заједно са његовом групом вршио кривична дела и која и да ли Вам је то познато и одакле?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па, од прилике негде значи 1998. године престали смо баш тако често да се виђамо сваки дан. Виђали смо се од прилике једном недељно. Он је тада рекао да они раде за Државну безбедност и да могу да раде шта хоће и да су се договорили са државом кога треба да побију у граду.

Председник већа: Да ли је имао конкретно са неким из државних структура из ресора државне безбедности било какав договор у вези вршења кривичних дела убистава?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Колико ја знам, значи нисам био присутан, значи ишао сам са њим једном, два пута, ишли смо у Институт безбедности али смо ишли, не на главни улаз, него са доње стране смо долазили. Он ми је тада рекао да се ту налазио тада тим приликама са Радетом Марковићем. А са Легијом је имао константне контакте. Међу тим лицима је био и Брацановић и не знам сад све ко је долазио од њих.

Председник већа: Да ли знате садржину тог разговора са господином Радетом Марковићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам садржину знам само да је рекао да има дозволу да побију по граду ове криминалце.

Председник већа: Да ли знате да ли је извршио сам или заједно са групом или по његовом налогу одређена убиства?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То није било никаква тајна, они су се свима јавно хвалили. Од прилике колико ја знам око 30 убистава су они извршили по Београду.

Председник већа: Да ли можете конкретно да кажете која убиства и да ли сте Ви то сазнали и одакле вам та сазнања?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи сазнао сам. Рекао ми је Душан, рекао ми је Кум из њихових прича. И нешто сам чуо од Чумета. Хвалили су се за Сколета, Ђанду, Дугога, Шљуку, Цунера, Шодера, Бату Трлају, онога Љујића и тако. Сад не могу да се сетим али од прилике око 30 у том периоду, тих убистава.

Председник већа: Реците нам ко су били припадници његове групе и ко је био извршилац тих убистава конкретно ко је учествовао у праћењу, и непосредном извршавању тих убистава?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То не знам. Значи знам из приче. Значи колико сам ја закључио у праћењу су учествовали углавном колико сам ја разумео Симовићи, Влада, Јура, Крсмановићи а у убиству они су се хвалили то је Кум, да је он и Бели. То сам први пут

чуо од Чумета да би ми после Душан то потврдио да су они директни извршиоци тих убистава.

Председник већа: Говорили сте раније у Вашем исказу о убиству Ускоковић Зорана званог «Сколе». Знате ли како је то извршено и ко је дао налог да се изврши то убиство?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Како не. Значи имали су одобрење државе. Знам да су га како да кажем, витлали су га једно 20 минута по граду. Значи немогуће у том периоду, то је била општа пуцњава. Прво су пуцали на обезбеђење па су њега убили. Значи немогуће да у том периоду без знања државе да неко тако нешто уради, да полиције нигде нема. Видео сам исто једне прилике, то је исто био случај са Андријом Драшковићем и са Плећом. Тад сам исто био присутан кад су они били у Шилеровој. Тад се Душан чуо са Брацановићем који им је јавио њихова кретања. Они су од прилике знали за свако лице њихова кретања преко службе.

Председник већа: Реците нам какав је био однос пок. Душана Спасојевића са окр. Милорадом Улемеком Луковићем званим «Легија»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи Душан Спасојевић се упознао са покојним Шуцем. Он је убијен 1997., 1998. године. Његова супруга се после удала за Легију а Душан је крстио, венчао њеног брата. Значи то су у почетку били кумовски односи а онда су изузетно добри, значи пријатељски, да би после прерасли у изузетно добре односе. Значи дружили су се нон стоп. Сваки дан. Само што у почетку Легија није долазио у Шилерову него су се налазили, то је иза хотела «Југославија» једно место, ми то зовемо клупице. Има тениски терени и имају ту клупе. Ту су се налазили. Да би после почео да долази у Шилерову.

Председник већа: У чему се састојала та њихова изузетна сарадња? Да ли се односила на криминалне активности и које?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Значи на убиства. Значи договарали су се када и кога ће да убију.

Председник већа: Да ли сте ви сазнали то директно из разговора са окр. Душаном Спасојевићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Душан Спасојевић ми је рекао. Они су се то свима хвалили. Није то нека посебна тајна.

Председник већа: Како се то одвијало конкретно да се хвалио? Пример нам дајте.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па на пример неко дође они причају ми смо убили овога, убили смо онога, сашили смо онога. Поцепали смо му главу. Нису они то крили. То је читав град знао.

Председник већа: Да ли је полиција предузимала било какве мере, пошто сте Ви полицајац, службено лице били, на откривању тих кривичних дела и извршилаца, и да ли су они били у страху уопште од откривања њих као извршилаца тих кривичних дела, као што Ви тврдите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У том периоду уопште нису били у страху. Значи до 2000. године. Зато што Душанов кум Пажин, он је од прилике јављао шта се прича у полицији и тако. Тек кад је формирана та група коју су звали «Поскок», то је било онако доста неозбиљно, онда су нешто то радили али они су успели преко својих људи то да разбију. Значи да разбију то одељење.

Председник већа: Реците нам када сте Ви први пут чули или сазнали за припремање атентата на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи, први пут сам сазнао, то је тај период када ме је Душан питао да питам Безаревић Бранислава да да информације. После, у том разговору кад смо дошли да се нађемо са Бранком, Бранко је питао шта ће вам те информације, Багзи је рекао, ма звекнућемо га али шта то тебе брига. То тебе не интересује. Твоје је само да дајеш информације. Тад сам први пут сазнао, да би после у разговору са Душаном у причи он је рекао да су они одлучили да убију Ђинђића.

Председник већа: Којом приликом је то говорио и када?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Пошто сам ја у том међувремену, они су били по тим становима. Ја сам му доносио из Шилерове чисте ствари и паре. Пошто је имао пара. Једне прилике, после значи Лимеса, то сам заборавио да кажем. После Лимеса звао ме је покојни Кум да му донесем чисте ствари. Нашли смо се од прилике код Института за мајку и дете, тамо код неке зграде. Ту сам му ја донео ствари и он је ту мени рекао, хтели смо да га сашијемо зољом али нам није успело. Ја сам рекао да ми не прича. Ту са њим је био присутан Миша Симовић и Ђура. Значи тад сам исто чуо али нисам веровао. Мени

је то изгледало као да више они хоће да га заплаше или тако нешто. Нека опомена, него то. Знам од прилике кад је била побуна, како они то зову, Јединице, Симовић и Влада су били у затвору, Кум је исто био у Црној Гори у затвору па сам ја био нон стоп са Душаном. Малтене свакодневно смо ишли за Кулу са новинарима, са Брацановићем и тако. Брацановић је ту причао неке податке са мера. У том тренутку кад је Јединица изашла на улицу, малтене пола Владе се било разбежало. Значи читава држава је била у страху. Ту није могао да се нађе полицајац који ће да буде да кажем уз Владу, у том тренутку. Тако да су они ту били потпуно немоћни. Они су буквално радили шта су хтели. Нико им ништа није могао.

Председник већа: Реците нам да ли Вам је лично саопштио Душан Спасојевић да ће да изврши атентат на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Рекао сам у тој кући код Симовића рекао ми је лично да су одлучили да убију. То кад кажем они, мислим на њега, Легију, Кума да су одлучили да убију Ђинђића.

Председник већа: Реците нам, да ли знате конкретно, ко је имао која задужења у вези извршења атентата на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи не знам ко је имао каква задужења осим овога што сам описао. Значи за Безаревић Бранислава за информације, за Багзија за тај камион и за Мишу Симовића у том другом камиону. Значи ко је шта радио не знам.

Председник већа: Да ли знате који су мотиви били присутни код пок. Душана Спасојевића и Легије, као што кажете, да су донели одлуку да изврше атентат на Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па у том разговору је Душан рекао ради Хага и ради Јединице. Значи ја нисам хтео даље да га питам. Он је тако рекао. Значи нисам га питао даље ништа. Због Хага и због Јединице, да их не изручују у Хаг. То је рекао, један од разлога.

Председник већа: Реците нам какав је однос имао пок. Душан Спасојевић са Јединицом за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Однос је био да кажем сарадња одлична. Значи обезбеђење Душана Спасојевића су били припадници Јединице за специјалне операције. Они су са нама радили.

Добијали су плату од Душана. Душан им је куповао возила. Значи конкретно за Јединицу је купио око 50 пиштоља, падобране, не знам нека возила. Требала је да се купи зграда у Новом Саду за становање. Не знам шта је са тим. Купио је стан Гумару. Лео је добио стан. Шкене је добио стан. Павас је добио стан и кола од Душана. То је од прилике то. Значи од прилике сваки месец они су финансирани. Плате обезбеђењу тих момака код Душана, код Легије и још тамо за неке момке су плаћали у Кули.

Председник већа: На који начин је он остваривао утицај на Јединицу за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Преко Легије. Али долазио је Гумар нон стоп у Шилерову. Састајали су се у Шилеровој на тим клупицама и код Легије кући. У Кули.

Председник већа: Да ли знате који су разговори вођени и да ли су се односили на криминалне делатности?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: За Гумара не знам али за Легију знам. Само су причали о убиствима и отмицама. То ми је Душан рекао.

Председник већа: На основу чега то знате?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па Душан ми је то рекао тако.

Председник већа: Реците нам ко је учествовао у обезбеђивању зграде у Шилеровој, власништво пок. Душана Спасојевића из Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Учествовао је тај Павасовић Павас, Лео, Ледени, Пеле једно време, Вуле, Сајко, не могу сад тачно да се сетим имена. Од прилике у сваком тренутку око 8 њих је било из Јединице.

Председник већа: Да ли познајете окр. Звездана Јовановића? Ако га познајете одакле и да ли имате било каква сазнања о његовом евентуалном учешћу у атентату на пок. Председника Владе др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Звездана Јовановића сам једном видео у Шилеровој на Душановом рођендану. Не знам каква је његова улога у вези атентата на Премијера Ђинђића. Нисам чуо ништа.

Председник већа: Да ли сте се лично упознали са окр. Звезданом Јовановићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја мислим да нисам. Можда јесам, не могу да се сетим.

Председник већа: Да ли знате било шта о њему и да ли је био повезан са пок. Душаном Спасојевићем и окр. Милорадом Улемеком Луковићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па са Легијом, вероватно и са Душаном, то не знам, не могу да кажем. Са Легијом је био сигурно повезан.

Председник већа: Да ли знате да ли је предмет био службена делатност или се односило на криминалне активности?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не бих могао да кажем ништа у вези тога. Не знам.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окр. Милоша Симовића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Познајем.

Председник већа: Одакле га познајете и да ли знате да ли је био припадник групе пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Познајем га из Земуна. Крао је кола. Мислим да сам га чак и хапсио. Био је припадник групе Душана Спасојевића. Долазио је у Шилерову. Душан је рекао, они су се хвалили да је учествовао са њим у убиствима и отмицама.

Председник већа: Какав је био Ваш лични однос са окр. Милошем Симовићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па ајде да кажемо пријатељски.

Председник већа: Да ли Вам је он говорио о његовим учешћима у извршењу кривичних дела и којим?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па кад су тамо били групно тако су причали. Није никад конкретно рекао. Једне прилике, то сам заборавио да кажем, кад смо се нашли то ми је рекао да се скоро сударио. Једне прилике ми је Бранко рекао да у близини Владе има нека зграда војна са које може да се гледа Влада. Ја сам рекао да он то каже Симовићу. Онда смо ми у неком разговору, не знам са ким сам причао па су они рекли да су они нашли много боље место са ког може да се гледа Влада, али су нешто у том тренутку спомињали кафић «Монумент», паркинг ваљда није радио пре подне.

Председник већа: Да ли знате да је он учествовао у праћењу пок. Премијера Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. То је рекао. Рекао је да је возио камион. И рекао је да је учествовао у праћењу.

Председник већа: Шта Вам је конкретно рекао приликом разговора када је покушан атентат?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао ми је конкретно када је ушао у ауто, као све пропаде. Он је закаснио нешто, спор му је био камион. У том смислу, у том контексту нешто.

Председник већа: Реците нам како сте Ви закључили да се радило о покушају атентата? Да ли се то подразумевало, пошто сте имали ранија сазнања?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја нисам знао конкретно време како ће и шта ће да ураде. Али сам знао да хоће да ураде.

Председник већа: Шта да ураде?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па да убију Ђинђића.

Председник већа: Реците нам да ли знате окр. Александра Симовића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Знам.

Председник већа: Одакле га знате и да ли знате да ли је он учествовао у припремама и извршењу атентата?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Исто из Земуне. Мислим да сам га исто хапсио. Учествовао је то што сам напоменуо. Са својим братом је долазио и у праћењу. Из те приче што су причали.

Председник већа: Да ли познајете окр. Нинослава Константиновића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Познајем.

Председник већа: Одакле га познајете?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Њега познајем још од раније пошто његов отац је био полицајац у Земуну. Ја сам га видео код Душана па смо се тако упознали, па је он долазио тамо у Земун. За њега још знам, то сам заборавио да кажем. Једне прилике сам дошао код Пана, то је бивши Шешелов телохранитељ. Код њега је био неки његов пријатељ зубар. Дошао сам у вези легализације Душанове куће. Онда ми је он у једном тренутку рекао да је видео Нина на Копаонику како иде иза Ђинђића и како јавља на телефон нешто ужурбано. Ја сам рекао да то нема везе са ничим. Тако сам и ту повезао да је он учествовао у хапшењу. И једино што знам то кад је носио тај акумулатор са Повићем.

Председник већа: То сте лично закључили или Вам је неко рекао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Лично сам закључио. Али и мислим да је Миша Симовић једном га преко телефона критиковао како је лоше одрадио то праћење, како је виђен и примећен. Тако да сам из тога закључио да је то то.

Председник већа: Имате ли неких других сазнања о учешћу у атентату окр. Нинослава Константиновића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не.

Председник већа: Реците нам да ли познајете Владимира Милисављевића званог «Влада Будала»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Познајем.

Председник већа: Одакле га познајете?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Њега сам упознао у Шилеровој. Он је дошао са Симовићима. Симовићи су га довели.

Председник већа: Када је дошао и чиме се бавио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па од прилике тако 1999. године можда 1998. године. Исто се бавио крађом возила са Симовићима.

Председник већа: Да ли знате нешто о његовом учешћу у атентату на пок. Премијера др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Знам само да је тај дан био код Лимеса са Мишом Симовићем. Не, Ацом Симовићем је био. Ту смо се нашли да ме пита код Фонтане шта се десило са Багзијем.

Председник већа: Да ли се сећате како су били обучени тада?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Они су сви били обучени, имали су црне тренерке, црне фантомке капе и црне «спид фајер» јакне. Сви су били исто обучени.

Председник већа: Да ли сте нешто закључили на основу њихове одеће?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па закључио сам да су тај дан требали да изврше атентат. По понашању, по свему.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окр. Милана Јуришића званог «Јуре»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Познајем га. Њега сам исто хапсио у Земуну.

Председник већа: Да ли је он био припадник групе пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте.

Председник већа: Да ли знате да ли се бавио извршењем кривичних дела и којих?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Сазнао сам једне прилике то кад су били ухапшени за отмице да је он звао на телефон за паре за откуп. Исто се хвалио за неко убиство. Сад не могу да се сетим за које. Тамо у Шилеровој кад су били.

Председник већа: Да ли знате да ли је он учествовао у извршењу атентата на пок. Премијера?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам ништа о његовој улози у томе.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окр. Сретка Калинића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Њега сам упознао у Шилеровој. Био је тамо једно два, три пута. Знам да се хвалио да су он и Кум главни извршиоци убистава. И то ми је Чуме, то сам први пут сазнао од Чумета. А што се тиче око убиства Премијера Ђинђића не знам ништа, која је његова улога.

Председник већа: А да ли знате које је он имао надимке?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: «Бели».

Председник већа: Бели, а да ли је имао неки други надимак?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да ли су га још звали Сретко, не могу да се сетим. Ја га знам као Белог.

Председник већа: Реците нам када сте сазнали његово право име и презиме?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Први пут кад сам видео на потерници кад је било 12. марта.

Председник већа: Да ли Вам је нешто говорио пок. Душан Спасојевић о окр. Сретку Калинићу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Говорио је, то сам сазнао први пут од Чумета, кад су они били у притвору, онда ми је рекао да је он њихов главни извршилац. Значи пуцач у већини убистава. Он и Кум.

Председник већа: Реците нам када сте први пут упознали окр. Бранислава Безаревића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Њега сам упознао у школи у Каменици. Почели смо заједно да радимо у Земуну 1993. године.

Председник већа: Када сте имали први контакт који је везан за његово учешће у праћењу пок. Премијера као што сте данас рекли?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је значи од прилике пар дана пре Лимеса. То је први контакт са њим. Значи можда једно 5 дана.

Председник већа: Да ли је он долазио код Вас да позајми извесну своту новца?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Често сам му ја позајмљивао новац.

Председник већа: Да ли сте одржавали редовне контакте?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Какви су ти контакти били?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Пријатељски.

Председник већа: Реците нам да ли је он сазнао од Вас, да пок. Душан Спасојевић жели да сазна где се крије сведок сарадник Љубиша Буха звани «Чуме»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Значи ја сам га питао ако може да нађе. То је можда био новембар, децембар месец, ако може, пошто ради у БИА, ако може да сазна његово кретање. Он је рекао нема проблема. После пар дана ме је звао да се хитно нађемо. Нашли смо се ја, он и Багзи на железничкој станици у Београду. Он ми је рекао да се Чуме крије у једном објекту на Зуцама. Ми смо се растали са њим. Отишли смо да се нађемо са Душаном. Багзи је то пренео Душану и ту су предамном звали Легију и отишли су. Ја сам се вратио у Шилерову а они су отишли. Да би сутрадан од Багзија сазнао да су ишли они и још пар припадника ЈСО-а у тај објекат али нису били сигурни пошто ту имају два објекта. Има неки полицијски и одвојен од полиције, па су тражили да се види са њим да ли је он сигуран да је ту и у ком је објекту да они не улазе за цабе у тај објекат. Да не уђу па да не убију тамо неког ко није крив. Он није могао да да прецизну информацију.

Председник већа: Да ли је те информације дао за награду?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Обећана му је награда али није добио ништа.

Председник већа: Коме је саопштио тај податак где се крије сведок сарадник Љубиша Буха?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Мени и Багзију.

Председник већа: Да ли је то добровољно учинио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Добровољно.

Председник већа: Ко му је обећао награду?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Багзи.

Председник већа: Да ли знате износ те награде?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Они су нудили од милион до два евра за Чумета. О тој цифри је била реч. Није конкретно речено ништа. Значи кад се заврши посао договориће се.

Председник већа: Реците нам да ли је окр. Бранислав Безаревић добровољно давао податке о кретању покојног Премијера?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Добровољно.

Председник већа: Какав је био његов став приликом разговора са окр. Дејаном Миленковићем званим «Багзи»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па једне прилике га је Багзи питао шта он мисли о томе. Он је онако прокоментарисао, па није он неки човек. За Ђинђића.

Председник већа: Да ли су уговорили награду за информације које ће он давати?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Багзи му је обећао за ту информацију 50.000 евра. То сам рекао на почетку. Он је рекао да је задовољан са тим. Мада му је, ја мислим, Багзи рекао у једном разговору да ће можда да добије и више.

Председник већа: На којим радним пословима и задацима је радио окр. Бранислав Безаревић?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи почео је да ради самном као полицајац 1993. године у Земуну. У једном периоду је

отишао за Сурчин и прешао је после у обезбеђење Милутиновића. После тога је рекао да је прешао у БИА и тад у том периоду, значи по његовим речима, он је рекао да ради у обезбеђењу Премијера Ђинђића.

Председник већа: Да ли је он лично предао окр. Дејану Миленковићу званом «Багзи» податке о возилима, регистарским таблицама, месту на коме се налази уобичајено пок. Премијер др. Зоран Ђинђић и о маршрути кретања, путу за Бања Луку?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Он лично.

Председник већа: Да ли је све податке дао њему и да ли сте Ви били присутни ту?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па како да нисам. Значи седели смо за шанком. Значи седи Бранко, Багзи и ја. Значи слушам и гледам шта се прича.

Председник већа: Шта је конкретно било предмет разговора?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи конкретно је било то. Он је дошао да јави тада за тај пут за Бања Луку. Маршруту за то. Тај пут за Франкфурт. Значи кад креће, кад полази и кад се враћа из Бања Луке и кад креће за Франкфурт, број лета и не знам одакле се креће.

Председник већа: Одакле су биле њему те информације?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У једном разговору он је рекао да је ваљда, наводно он је горе био на Институту за безбедност. Ту су биле неке канцеларије, ту је са неким био и ту је пронашао службену депешу о томе и тако је јавио. А још је причао да у том центру имају неки монитори а ти монитори су усмерени према резиденцији Премијера и онда је одатле је гледао његово кретање. А ваљда тај пут код Лимеса није могао да гледа тачно зато што ваљда нека камера је била покварена. Тако нешто. Неки даљински. То је он рекао.

Председник већа: Рекли сте нам да сте три или четири пута предавали окр. Браниславу Безаревићу мобилне телефоне?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Како су се одвијали ти састанци, шта је био предмет разговора и да ли је то била уобичајена предаја, и да ли се он противио евентуално или изражавао колебање за сопствену активност?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи ја сам му то носио. Значи налазили смо се код Звездара театра, тамо горе. Он мени да тај стари телефон ја му дам нови телефон. Њега је само интересовало кад ће то да буде да добије своје паре. Значи није се ништа противио. Радио је све добровољно.

Председник већа: Какви су то били телефони и како се одвијала међусобна комуникација у оквиру групе пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То су обични телефони које смо ми звали специјале у том тренутку. У једном периоду чак те специјале су биле заштићене од стране државне безбедности, значи нису могле да се прислушкују. Ово су обични телефони. Купи се нормално картица, нов телефон. Обаве се два, три разговора. После тога телефон се баци. Значи он је тако комуницирао са њима.

Председник већа: Реците нам када сте упознали окр. Дејана Миленковића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Од прилике, знао сам га од пре као полицајац, а оно баш сам га упознао 2000., 2001. године тако нешто.

Председник већа: Да ли знате чиме се он бави тада?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тад сам га упознао у Котобањи код Чумета. Он је радио за Чумета. Мислим да су са колима радили.

Председник већа: Шта то подразумева са колима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Крађа кола. Враћање кола. Узимање кола са осигурања, вамо продавање.

Председник већа: Да ли је он био припадник криминалне групе пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте.

Председник већа: Од када?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Од тих отмица. Он је тад већ прешао код Душана. Негде 2001. године.

Председник већа: Да ли је долазио у Шилерову код њега?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте. У овом задњем периоду он је чак и живео у Шилеровој. Спавао је тамо. Ми смо га обезбеђивали.

Председник већа: Да ли га је пок. Душан Спасојевић крио после покушаја атентата код Лимеса?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте. Кад је изашло на вестима ја сам га одвезао колима до Сава центра. Он је ту сео у такси. Душан му је рекао да дође код њега. Отишао је код Душана. И колико ја знам читаво време је био са Душаном. Тако ми је он рекао.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окр. Душана Крсмановића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Познајем.

Председник већа: Одакле га познајете и да ли знате да ли је он учествовао у извршењу атентата на Премијера?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи познајем га исто као полицајац. После сам га упознао у Шилеровој, долазио је са Јуретом. Не знам каква је његова конкретна улога била у убиству Премијера.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окр. Сашу Пејаковића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Сашу Пејаковића познајем. Упознао сам га у Шилеровој. Довео га је Легија. Радио је тамо у обезбеђењу.

Председник већа: Да ли га знате од раније?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам га од раније. Можда смо се пре видели негде али не знам. Нисмо се упознали.

Председник већа: Да ли знате о њему било шта везано за његово евентуално учешће у атентату на покојног Премијера?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Знам да је он искључиво радио обезбеђење и у том периоду значи 10 дана пред убиство

Премијера звао ме је Душан да му доведем жену и дете и Кумову жену и дете. Ја и Павасовић смо сели у ауто и довели смо их код «Ласте». Ту сам задњи пут видео Пејаковића са Душаном у обезбеђењу. Он је отишао са Душаном а Павас је отишао са Кумом и са његовом женом. Значи не знам која је његова улога. Значи знам да је радио обезбеђење. То му је искључиво посао био.

Председник већа: Да ли знате ко је сведок сарадник Миладин Сувајцић?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Знам. Њега сам исто упознао у Шилеровој. Почео је да долази у Шилерову. Знам да је, тако се причало, продавао дрогу у Новом Саду. То је једино што знам о њему.

Председник већа: Да ли знате да ли је он учествовао у извршењу атентата на покојног Председника Владе Србије?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. За њега никада нисам ништа чуо. Једино то да продаје дрогу. Ни за једно друго кривично дело.

Председник већа: Да ли знате да ли је он Миладин Сувајцић, изнајмљивао станове за припаднике криминалне групе пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан ми је рекао да им он изнајмљује станове још пре али то је било невезано за ово. То је можда једно годину и по, две пре тога свега.

Председник већа: Како су се звали изнајмљени станови у жаргону групе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Штек.

Председник већа: Шта је то значило?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи они су обично пред било које дело што раде, значи не буду у Земуну. Оду у стан. Заврше посао, после тога остану у стану још једно два, три дана да виде шта ће да буде и после се врате у Земун.

Председник већа: У вези припрема атентата на Председника Владе Србије др. Зорана Ђинђића, да ли знате колико је било изнајмљених станова и да ли су били изнајмљени управо у ту сврху сакривања након извршеног атентата?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не зна. Знам да је Душан увек изнајмљивао станове. Значи од 2000., 2001. године. Значи увек је имао тих изнајмљених станова. Не знам ни један детаљ за убиство Премијера. Колико станова то не знам. Значи увек је он имао изнајмљених минимум по три, четири стана.

Председник већа: Реците нам приликом извршења ових кривичних дела као што говорите 30 убистава да је извршила криминална група пок. Душана Спасојевића, да ли је он одлазио стално у штекове приликом извршења кривичних дела?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: За ово колико знам јесте једино у задње време. Значи то је можда 2000. године. Ишли смо по хотелима. На јавним местима смо били кад се неко убије. Он је био са нама са обезбеђењем.

Председник већа: У ком циљу је то радио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па, имао је алиби да је био на јавном месту, да он није у томе учествовао.

Председник већа: Реците нам да ли познајете окр. Тојага Жељка?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не.

Председник већа: Да ли сте икад чули за њега?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Једне прилике причали смо тако нешто о оружју и Лео ми је рекао да има неки Жмиги који добро гађа зољом. Али то је било обичан разговор. Причано је о томе како ко гађа.

Председник већа: Шта сте сазнали из тог разговора?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па Лео је рекао да он најбоље гађа са зољом.

Председник већа: То је надимак Лео. Како се он зове? Леонид Миливојевић, јел?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тако. Леонид Миливојевић.

Председник већа: Добро. Да ли су ова лица као што сам сада набројао осим ових које не знате били припадници криминалне групе пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: На основу чега сте то закључили и одакле Вам је то познато?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па они су то сами причали.

Председник већа: Можете ли детаљније да нам кажете?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па кад се деси тако на пример неко убиство они дођу у Шилерову па причају, ал смо убили овога, онога. На пример Кум дође па ми каже за Шљуку на пример. Не за Шљуку, за Цунера, дође тамо и зеза Багзија зато што су тамо њему поцепали главу. Ваљда је то све било крваво па је он зезао Багзија. Багзи је после тога повраћао. Он је ваљда возио кола. Кум га је зезао какав си ти а повраћаш. Значи тако око тих неких убистава увек су причали неке детаље. Хвалили се.

Председник већа: Ви сте 2000. године прешли као шеф обезбеђења у Шилеровој улици куће пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Да ли сте то учинили добровољно и како је дошло до преласка на рад код њега као шефа обезбеђења?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Прешао сам добровољно. Ја сам у том периоду радио у «Мобтелу» обезбеђење. Он ме је звао да пређем у Шилерову. Ја нисам хтео зато што кум ми је и сад кад почнем да радим то је мало неки другачији однос. То није то. Онда ме је он нападао, нападао и ја нисам хтео. Да би на крају послао Јапанца тамо где ја радим. Он је тамо пребио те девојке што раде, а онда сам ја напустио «Мобтел» и отишао тамо да радим.

Председник већа: Да ли је то Јапанац учинио по налогу пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тако ми је Кум рекао.

Председник већа: Да ли сте то схватили као вид притиска?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не.

Председник већа: Пристали сте дакле добровољно да будете шеф обезбеђења?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Добровољно.

Председник већа: Како се одвијао Ваш посао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То сам хтео да кажем. Значи сви су тамо били добровољно. Нико тамо није био под силом. Сви су молили да дођу.

Председник већа: На основу чега то тврдите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тамо сви долазе да се друже, да буду виђени. Они би сви дали све само да буду са Душаном.

Председник већа: Због чега су то људи радили и који?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па углавном сви зато што је Душан био моћан. Сви су знали да убија, а да му не може нико ништа. Да има много новаца, да отима, а да му не може нико ништа.

Председник већа: Одакле њему толика моћ као што тврдите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па рекао сам у почетку. Имали су дозволу од државе. Тако је Душан бар рекао. А то је очигледно из свега, њихових радњи, шта се дешавало. Исто једне прилике он је ухапшен. Тад је имао потрагу за Вука Драшковића за Будву. Ухапшен је био не знам од кога. Био је у «29.-ом». Дошли су по њега припадници државне безбедности и узели су га из «29.-ог» и пуштен је.

Председник већа: Да ли знате ко је био од припадника државне безбедности?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. То је вероватно Легија организовао.

Председник већа: А да ли знате да ли је он учествовао у покушају убиства Вука Драшковића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Он је рекао да није.

Председник већа: Коме је рекао да није?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па свима је причао да он нема везе са тим.

Председник већа: А да ли имате Ви неко сазнање другачије?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па у једном разговору кад је са Кумом причао нешто га је био критиковао како је закључио у вези тога, тако сам закључио да има нешто али нисам знао конкретно шта.

Председник већа: Реците нам да ли је он, пок. Душан Спасојевић, био шеф те криминалне групе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Да ли је радио све у сарадњи у односу на криминалну делатност, са окр. Милорадом Улемек Луковићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да кажем 99% да.

Председник већа: На основу чега то закључујете и одакле Вам таква спознаја?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па био сам присутан кад су причали. На пример, једне прилике, ово све што сам рекао да је Душан причао, они су причали то отворено јавно. Нису од никога крили. Тад је био отет онај Вук Бајрушевић. Онда је Душан ваљда звао да тражи паре за откуп али се нешто посвађао са том женом. Онда му је Легија рекао у Шилеровој, критиковао га је како је могао да дозволи да га она испровоцира да се свађа са њима. То је на пример једна ствар. Друга исто, кад је била побуна «беретки» нашли смо се са Легијом а Душан је ишао да се нађе са женом Радета Марковића. Покупили смо је у њеном стану. Ту смо ми причали а после смо прешли код ње у кола а кад смо били заједно она је рекла Душану ја знам за тебе, твоја шифра је «мали ђаво». Знам да су га они тако звали «Ђаво». То је као нека шифра између Легије и Радета Марковића.

Председник већа: Да ли је он коментарисао такву њену изјаву?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Само се насмејао.

Председник већа: Шта сте Ви закључили на основу тога?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па да је ова рекла истину.

Председник већа: Реците нам какви су односи били у тој криминалној групи између шефа те групе пок. Душана Спасојевића и чланова његове криминалне организације у односу на дисциплину, да ли се то заснивало на застрашивању, да ли су они могли да одбију одређене задатке које им је он издавао, да ли им је издавао налоге да изврше која кривична дела, које радње у циљу извршења одређеног кривичног дела било да се ради о убиству или отмици?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи он је колико сам ја видео и закључио њима давао наређења. Они су сви вероватно добровољно ушли али после није било изласка. Јер, знали сви су га се бојали. Он шта каже то мора да се изврши, нема ту, без поговора. Једне прилике пошто је Влада волео да се дрогира мало. Онда је он био у притвору у Шилеровој. Кажњен је био. Онда му је рекао ти ако хоћеш да изађеш можеш само наглавачке. Знаш како си ушао знаш како се излази. Значи он је наређивао, издавао наређења. Његова се извршавала без поговора. Значи он је све смишљао и наређивао како шта треба.

Председник већа: У односу на извршење кривичних дела?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да у односу на све.

Председник већа: Како су реаговали припадници те групе у односу на пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Извршавали су све без поговора.

Председник већа: Помињали сте у Вашем исказу односе између чланова припадника обезбеђења улице Шилерове, куће пок. Душана Спасојевића. Ко је био ту командант читавог тог обезбеђења и на којим принципима је то радило?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Овако да кажем. Ја сам значи био шеф тог цивилног дела. Онда су ови дошли момци из Јединице. Пошто је њима био вођа Лео, а он је био официр тамо и њима то није одговарало да им ја командујем. Онда је долазило до ситних чарки између нас. Легија је сазнао за то. Позвао нас је све доле у гаражу у Шилеровој и рекао ваш посао је да се слуша шта се каже, шта Душан каже, како он каже тако ће да буде. Ко не буде хтео да слуша биће

заклан. Значи ваш посао је да обезбеђујете, а не да се свађате и да размишљате о нечем другом.

Председник већа: Реците нам да ли знате да ли је пок. Душан Спасојевић након изласка из притвора 2001. године, с обзиром да је био осумњичен да је извршио отмицу Мишковића, реаговао и да ли је претио да ће извршити убиство Премијера због тога што се налазио у притвору?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте. Он је у тим причама рекао да ће све да их побије.

Председник већа: Конкретно нам реците када, пред ким и шта је говорио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Прича са Легијом. Када са неким прича кад се наљути. Ћинђића, Чеду, Бебу, Весића, Свилановића. Често је то радио.

Председник већа: На основу чега је он то радио по Вашем мишљењу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У неком тренутку нешто му не одговара. Нешто се деси и онда он да кажем полуди и почне да хистерише и да виче како ће све да их побије.

Председник већа: Реците нам Ваше мишљење о томе на основу чега се заснивала толика моћ пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Заснивала се на томе што су били способни свашта да ураде и на Јединици. Значи нико им ништа није могао.

Председник већа: У односу на Јединицу за специјалне операције говорите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Значи њима лично, конкретно, и на Јединицу.

Председник већа: У ком смислу у односу на Јединицу за специјалне операције? Да ли су командовали пок. Душан Спасојевић заједно са окр. Милорадом Улемекком Луковићем, Јединицом или званични органи државе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Командовао је Легија.

Председник већа: До када је он командовао и да ли је он био фактички командант поред тога што је био већ смењен?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Он је био тамо, званично је Ступица али и даље је остао командант.

Председник већа: На основу чега то тврдите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па зато што смо ишли тамо пар пута. Кад позове Гумара, Гумар увек мора да се јави. Значи звали су га пуковниче. Поздрављали су га. Ишли смо милион пута. Дођу тамо кад лете хеликоптери, иду у лов. Често је ишао Кум.

Председник већа: Реците нам шта знате о побуни Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи они су једноставно искористили значи Душан и Легија хапшење браће Бановић. Онда су искористили Јединицу да би се дигли. У том тренутку Симовић и Влада су били у притвору а Кум је био у Црној Гори. Онда су они у том тренутку одлучили да би било добро за њих да кажем, смене ову власт. Ту, сад тадашњу. Зато су извели Јединицу на улицу. Душан је тражио пошто сам био присутан, да се иде до краја. Да се то заврши. Али да кажем Влада није била спремна да се супростави Јединици и једноставно су извршавали све што су они тражили.

Председник већа: Ко је руководио побуном Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Легија је био у том времену у Кули и руководио је побуном.

Председник већа: Да ли је он био тада званично командант Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Није.

Председник већа: Која је улога била пок. Душана Спасојевића у организовању побуне и који су мотиви били те побуне Јединице за специјалне операције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи мотиви су били да смене ову власт. Они су постигли свој циљ. Значи, једноставно власт им

ништа није могла. После тога су изашли Симовићи морали су да их пусте. А ми смо ишли сваки дан у Кулу. Возили смо новинаре. Ишли смо пар пута са Брацановићем. Шта ја знам ишао је неки новинар са «Пинка» после тога му је Душан купио камеру, у ствари радио је на «РТС» па је после прешао на «Пинк». Купили су му камеру за то и тако.

Председник већа: Који су били њихови захтеви за смену? Кога конкретно и кога су планирали да поставе на одређена места у државним органима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан је хтео да се иде до краја. Значи да се то заврши. А Легија то није хтео и није дозвољавао. Значи није било договора ту између њих. Хтели су да смене Михајловића и начелника државне безбедности. Поставили су Брацановића тад им је захтев био испуњен и то је Легија у том тренутку проценио да како је рекао, они су показали своју снагу и у том тренутку је доста. Остварили су све своје циљеве и нема потребе да иду даље.

Председник већа: Шта су они добијали постављењем Милорада Брацановића за заменика директора БИА?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Он је фактички био главни човек тамо. Добили су читаву контролу у тој служби.

Председник већа: У чему се састојала та контрола службе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па углавном ту су њих интересовале мере прислушкивања. Они су прислушкивали сваког кога су требали и шта им је требало.

Председник већа: Да ли знате кога су прислушкивали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Знам, једне прилике Душан је причао, значи то се радило, не знам како се то зове, то је Савет за безбедност, не знам како се зове то. То је било на Институту за безбедност. И ваљда у том тренутку на том састанку Жарко Кораћ је предлагао нешто да се они похапсе. Али ови су били против тога. Тако знам да је то Душан коментарисао. Знали су све њихове разговоре, шта су причали, шта су планирали.

Председник већа: Ко им је давао информације са прислушкивања БИА?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи не знам конкретно али претпостављам да је Брацановић пошто је често долазио и причао о томе.

Председник већа: Да ли сте Ви лично присуствовали кад је долазио Милорад Брацановић у Шилерову?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесам и возио сам га више пута на Институт. И у Кулу сам га возио.

Председник већа: Реците нам какав је однос био пок. Душана Спасојевића и окр. Милорада Улемека са сведоком сарадником Љубишом Бухом?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па Душан је био у изузетним односима са Чуметом до тог хапшења. Пошто је Душан сумњао, пошто су паре биле код Чумета, Душан је сумњао да га је Чуме наместио да би могао да користи његове паре. Легија га никад није волео. Звао га је сељаком, носоњом и увек је био против њега. Примео га је само мислим једном или два пута. Кад су они испоручени из Париза тада је Багзи и Чуме су побегли код Легије кући и можда су се видели још једном. Није он хтео са њим да прича.

Председник већа: Кажете пок. Душан Спасојевић је сумњао да је он одао информације да се налази у Француској кад су лишени слободе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Да ли Вам је он то лично рекао? Односно одакле Вам је то познато?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан ми је рекао.

Председник већа: Какви су касније били односи са сведоком сарадником Љубишом Бухом Чуметом?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Они су читаво време да кажем глумили. Душан је глумио другарство. Док он није побегао. Док у ствари није схватио шта му се дешава.

Председник већа: Да ли знате да ли су они припадници групе и пок. Душан Спасојевић и окр. Милорад Улемек Луковић припремали убиство и да ли су покушали убиство сведока сарадника Љубише Бухе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Знам из приче, а и видео сам једне прилике. Чекали смо Душана нешто на кривини. У том тренутку је прошао са својим обезбеђењем, а после једно минут, два прошао је Кум и Симовић за њим. Пратили су га. Кад се десио тај покушај тога, ми смо отишли после тога у Котобању код Чумета. Онда су ми ту ови момци из обезбеђења причали како се то десило и шта су они видели. Ја сам то испричао Душану. Ту је био Влада Милисављевић. Спомињали су неки «Пасат» и неку флашу са водом. Влада је прокоментарисао да је то обична флаша са водом, а Душан је рекао да се тај «Пасат» уништи који су они приметили пре тога да их прати. Да би не дуго после тога Кум рекао да су у том учествовали Легија и Бели и рекао је као да сам ја био не бих промашио.

Председник већа: Реците нам да ли знате који је био разлог за сукоб између пок. Душана Спасојевића и сведока сарадника Љубише Бухе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја мислим да је нешто око пара било. Нисам сигуран. Не знам тачно.

Председник већа: Да ли је имао намеру пок. Душан Спасојевић заједно са окр. Милорадом Луковићем да убије, изврши убиство сведока сарадника Љубише Бухе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Тад је побегао из земље. Активно су га тражили свуда. По Хрватској, по Косову, по Босни.

Председник већа: Шта је био разлог да они њега траже и да изврше његову ликвидацију?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Он је тад причао да ће да буде заштићени сведок али по мени више да покажу колико су моћни. Шта све могу да направе.

Председник већа: Да ли су они имали сазнања да он сарађује са МУП-ом РС?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Имали су сазнања.

Председник већа: Одакле је Вама то познато?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па рекао је Душан пошто се то причало преко мера прислушкивања. Они су знали од прилике шта се

ради. Од прилике они су знали тачно његово кретање. Каснили су на пример један дан за њим.

Председник већа: Конкретно одакле Вам је то познато и које је то кретање било? Да ли је било кретање по Србији и Црној Гори или по иностранству?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Кретање је углавном било по иностранству. Знам из приче кад су причали Багзи, Душан, Кум. Да су сви звали где се налази, где је, код кога је био, шта је радио.

Председник већа: Да ли знате ко је извршио дизање у ваздух постројења предузећа «Дифенс»?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан је само једном рекао да су то они урадили, иначе Легија и неко из Јединице. Нисам никада питао ко је.

Председник већа: Да ли знате због којих разлога су то учинили?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па исто да покажу своју моћ.

Председник већа: Ко ме?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Власти. Јер тад је већ почело писање по новинама о «аудијима» који убијају и тако. Онда су они то урадили да се покаже њихова јачина и сила.

Председник већа: Да ли су расписали награду у криминалним круговима за добијање информације где се налази сведок сарадник Љубиша Буха?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи давали су пола милиона евра до два и по милиона евра. У зависности да ли ће само да га лоцирају или да га убију. Значи били су у контакту са многима из Босне, Хрватске, са Шиптарима и тако.

Председник већа: А знате ли ко им је достављао те информације о његовом кретању?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Углавном је то ишло преко службе. Значи преко мера слушања. Пошто је он имао нон стоп телефон, да ли страну картицу, да ли нашу, они су га тако лоцирали. Знали су од

прилике где се налази. Знали су све његове разговоре. Са ким прича, кога зове, где се налази.

Председник већа: А са каквим подацима је располагао сведок сарадник Љубиша Буха звани Чуме о њиховим криминалним активностима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па они су били заједно. Значи претпостављам да је знао већину ствари шта су радили. Од 1996. до 2002. године они су били нераздвојни. 2001. године значи нераздвојни су били. Ми смо нон стоп били у Котобањи. Нисмо излазили из Котобање. Сваки дан.

Председник већа: Да ли сте Ви присуствовали било ком разговору између њих двојице где су говорили о извршењу одређених кривичних дела?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја нисам.

Председник већа: Да ли сте имали посредна сазнања?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То да, али први пут кад је Душан био у затвору тад ми је Чуме причао за те отмице, за убиства, за Белога. Ту сам први пут сазнао неке ствари детаљније.

Председник већа: Да ли је имао пок. Душан Спасојевић поверења у Вас?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте.

Председник већа: У каквим сте Ви односима били са њим, члановима његове породице, пок. Милетом Луковићем званом Кум?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У изузетно пријатељским.

Председник већа: Да ли Вас је он венчао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте. Венчао и крстио ми сина. Значи изузетно пријатељски односи. Имао је огромно поверење у мене.

Председник већа: Које сте све Ви радње предузимали и да ли сте знали да се односе на извршење одређених кривичних дела криминалне групе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не разумем питање.

Председник већа: Да ли сте Ви имали учешћа у извршењу одређених кривичних дела које је наређивао пок. Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Нисам имао зато што, не зато што сам ја хтео или нисам хтео. Душан ми није дао.

Председник већа: На тај начин Вас је штитио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Није штитио него је тражио од мене да чувам њега, да чувам његову породицу.

Председник већа: Реците нам дешавања у Шилеровој, пошто сте били шеф обезбеђења. Реците нам његово понашање и то што говорите да су долазили многи људи код њега да траже неку врсту помоћи. Који су то људи који су долазили и какву врсту помоћи су тражили од њега и како је функционисао тај систем обезбеђења?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Долазили су од политичара, привредника, свако је тражио нешто. Неко се са неким закачи или неко неког превари, онда је он био ту да то заврши. Значи он се ту понашао као газда, што је и био. А систем обезбеђења је функционисао значи била је група која је обезбеђивала само кућу и група која је радила само пратњу, њега и Кума. У тој групи која је обезбеђивала кућу били су цивили а у групи која је обезбеђивала њега значи било је пола цивила, пола момака из ЈСО.

Председник већа: Реците нам у вези ових припадника криминалне групе о чему сте сведочили данас. Да ли је постојала извесна хијерархија међу њима и да ли су приликом доласка код пок. Душана Спасојевића у Шилерову улицу у Земуну се претходно најављивали, да ли су могли да уђу без најаве, директно код њега да разговарају?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У почетку нико није могао да уђе без најаве и без прегледа. После су то могли само Симовићи и Влада али опет да се најаве. Нису могли да уђу кад хоће.

Председник већа: Да ли можете конкретније да нам објасните какви су односи били у том хијерархијском смислу? Ко је имао поверења код њега, да ли је могао директно да комуницира са њим, коме

је издавао налоге, ко је организовао извршења одређених кривичних дела и које су биле улоге појединих припадника те групе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи опет кажем оно што сам рекао из приче. Што сам чуо. Што су они сами причали. Значи ту је да кажем Кум Луковић. Он је исто што и Душан. Значи то је једно те исто и не може да се раздваја. Следећи човек је био Миша Симовић. Он је њима после тога био главни организатор свега колико сам ја видео. Али сви из групе су могли нормално да причају са њим. Али је он издавао после наређења Симовићу, онда је Симовић издавао наређења Нину шта да ради.

Председник већа: Да ли имате још нешто да додате у Вашем исказу у својству сведока везано за предмет овог кривичног поступка?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је од прилике то чега ја могу да се сетим. Сад чега сам се сетио, што мислим да је битно.

Председник већа: Реците нам за боравак окр. Звездана Јовановића у Шилеровој. Јел тврдите да је био тамо и када?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи то је ја мислим 10. јун. Душанов рођендан је био. Било је славље поводом његовог рођендана.

Председник већа: Које године?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: 2002. године.

Председник већа: Да ли сте тад видели окр. Звездана Јовановића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Ко је био у друштву на прослави његовог рођендана?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи од њих је био Гумар, био је он, још неких момака је било из ЈСО-а. Било је доста ових естрадних звезда и пријатељи. Значи била је као нека журка на базену. Било је 100, 200 људи.

Председник већа: А да ли знате уопште какви су односи били тада у вези тог сазнања између пок. Душана Спасојевића и окр. Звездана Јовановића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па познавали су се. Поздравили су се и нисам видео да су нешто причали. Поздравили су се само.

Председник већа: Других сазнања немате?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Немам. Између њих двојице немам.

Председник већа: Добро. Ја сам завршио са питањима. Питања сад имају да поставе чланови већа. Изволите. Судија Ната Месаровић.

Члан већа Ната Месаровић: У вези ових припрема за атентат на Премијера Ђинђића. Говорили сте о покушају испред хале Лимес. Да ли Вам је познато нешто о боравку припадника групе на Копаонику? И ако јесте ко је био и од кога сте то сазнали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па значи рекао сам. Тај пут кад сам донео паре и возило отишли су Душан, Кум и Шкене. А за Нина сам сазнао код Пане од тог зубара.

Члан већа Ната Месаровић: Ко Вам је рекао да је Нино на Копаонику?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је Панин један пријатељ зубар. Не знам га ја.

Члан већа Ната Месаровић: А кад говорите о Панићу, на кога мислите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је Петар Панић. Бивши Шешелов телохранитељ.

Члан већа Ната Месаровић: Одакле њему податак од Нина или од Вас?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не нисте разумели. Ја сам дошао код Пане кући. Причали смо у вези легализације објекта у Шилеровој. Ту је био тај зубар и он је рекао онако у причи да је видео Нина на Копаонику. Кад је био Ђинђић, да иде за њим и телефонира. Они су отишли са колима. То је једино што знам у вези тога. Тад нисам знао да они планирају да изврше атентат и било шта у вези тога.

Члан већа Ната Месаровић: А у вези овог покушаја испред зграде Савезне скупштине? Како сте то сазнали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи рекао сам. То ми је рекао Бранко.

Члан већа Ната Месаровић: Кад? Пре или после?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: После тога. Он ми је рекао да му је Миша Симовић рекао на телефон да се скоро сударио са пратњом Премијера. Онда сам ја кад сам се нашао са Мишом. Питао сам га шта је то било. Он је рекао ма пусти ме, скоро сам се сударио али су одустали зато што су их камере снимиле на згради поште па су зато одустали.

Члан већа Ната Месаровић: А је ли Вам Миша конкретно рекао колико је њих било и ко?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Нисам га ни питао. Није ме интересовало. Нисам га уопште питао. Од прилике је то иста екипа. Значи коју смо сад набројали. Увек.

Члан већа Ната Месаровић: Поменули сте куповину акумулатора. Интересује ме кад сте куповали те акумулаторе, пре покушаја атентата код Лимеса или после?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је дан пре Лимеса.

Члан већа Ната Месаровић: Пре?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Пре.

Члан већа Ната Месаровић: А кажите ми јесте ли знали на који начин ће ту бити извршен тај атентат? Нешто од тога?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам знао. Чак кад су ми рекли да су хтели зољом да гађају мени је то мало изгледало...

Члан већа Ната Месаровић: Јесу ли помињали чиме ће да гађају, којим оружјем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Зољом су хтели да гађају. То ми је Кум рекао.

Члан већа Ната Месаровић: А је ли Вам рекао ко ће то да учини?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Није.

Члан већа Ната Месаровић: Јесте ли знали да неко из ЈСО-а долази у Шилерову?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам Вам. Нон стоп су били у Шилеровој.

Члан већа Ната Месаровић: А јесте ли знали да ли је долазио Тојага Жељко?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја мислим да није.

Члан већа Ната Месаровић: Да није?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја мислим да није.

Члан већа Ната Месаровић: Јесте ли њега икад упознали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја мислим да нисам.

Члан већа Ната Месаровић: Објаснили сте данас овде приликом сведочења у вези побуне «Црвених беретки» и изласка на улице. За то време да ли сте Ви ишли у Кулу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам сваки дан.

Члан већа Ната Месаровић: Јесте ли са неким посебно ишли? Можете ли да се сетите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Водили смо новинаре, телевизију, Брацановића. Душан је одлазио тамо у камп а ми смо остајали према пумпама или то је Врбас.

Члан већа Ната Месаровић: А где се Легија тада налазио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У Кули.

Члан већа Ната Месаровић: Објашњавали сте малопре да је циљ тог изласка смена власти?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У том тренутку им није одговарало како се поступало према њима и не сад у буквалном смислу смена власти али...

Члан већа Ната Месаровић: Где? Објаснили сте Михајловића и још неке људе из БИА. Јесте ли Ви присуствовали том разговору на коме су они планирали то?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам присуствовао али објашњавам значи. Ја сам био у возилу са Душаном Спасојевићем и он је нон стоп имао је преко 10, 15 специјала телефона и слушао сам његове разговоре са Легијом, са Брацановићем и са осталима.

Члан већа Ната Месаровић: Можете ли да се изјасните ко је био од прилике најрадикалнији у тим захтевима да Црвене беретке изађу и да се та побуна организује и тако даље?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам. Душан Спасојевић. Тражио је да се иде до краја.

Члан већа Ната Месаровић: Ко?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан.

Члан већа Ната Месаровић: А Легија?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па Легија је како да кажем он је оценио нормално ситуацију. Ови су се уплашили пред њима, повукли, нема потребе за нечим већим кад си постигао циљ.

Члан већа Ната Месаровић: Споменули сте малопре да су били задовољни кад је дошао Брацановић на место заменика начелника БИА. Да ли Вам је познато нешто да ли је било коментара у Шилеровој око поставке Специјалног тужиоца?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Причали су о томе. Њих није интересовало ко ће да буде. Они су од прилике знали ко су кандидати. Миљивојевић је долазио и говорио о томе, да би у једном периоду Оги дошао и доводио тад Сарајлића. Он се тад представљао као саветник Специјалног тужиоца. И видим тад су престали да причају о томе. Као завршили су тај посао и то их више није интересовало.

Члан већа Ната Месаровић: Око набавке ова два камиона који су учествовали у овом покушају атентата код Лимеса, знате ли нешто око тога?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам ништа. То сам видео што је возио Багзи. То је комби, то није камион.

Члан већа Ната Месаровић: Ништа не знате око тога?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам.

Члан већа Ната Месаровић: Ни после тога кад је Багзи изашао из притвора нисте са њим око тога разговарали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Причао сам после. Онда су ми рекли да су хтели са камионима да зауставе и да гађају зољом. То ми је Кум рекао. Мени је то било мало...

Члан већа Ната Месаровић: То Вам је Кум рекао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Члан већа Ната Месаровић: А да ли сте после атентата ишли од неких од станова њихових?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Ја никад нисам ишао ни у један штек нити сам знао где су. Моја обавеза је била искључиво да кажем Шилерова.

Члан већа Ната Месаровић: Добро. Хвала.

Члан већа Милимир Лукић: Ја бих Вас замолио да ми опишете функцију као шеф цивилног обезбеђења. Значи послове, задатке које сте имали. Да ли сте примали новац, колики новац, како сте примали? Значи да нам опишете један дан у обезбеђењу цивилном Душана Спасојевића.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи кад је он ту или кад није ту?

Члан већа Милимир Лукић: Ајте и једно и друго да видимо у чему се састоји разлика?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па кад је он ту онда ја му најавим ко је дошао. Он одлучи да ли ће да буде примљен. Ако неће да

буде примљен ја изађем и попричам са том особом да није ту доћи ће и он оде. Кад исто није ту ја сам примао све његове пријатеље, причао са њима. Значи пошто он кад је у штеку он нема ниједан телефон. Има само ту специјалу. Онда сви зову мене, јављају се мени и онда ја кажем пренесем њему. Онда он мени каже шта да ја одговорим.

Члан већа Милимир Лукић: Кад смо ту, значи Ви имате могућност да примите одређено лице? Да ли сте и Ви имали моћ да донесете неку одлуку или сте само прослеђивали то Душану Спасојевићу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Неке ствари да али углавном сам прослеђивао.

Члан већа Милимир Лукић: Које сте ствари Ви могли да донесете одлуку?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па у вези Шилерове. Градње те куће.

Члан већа Милимир Лукић: Опишите то на начин како сте доносили одлуке и шта сте радили?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па требала је на пример да се купи трафо станица за тржни центар. Сад сам ја са тим људима преговарао. Све што се тиче струје, воде.

Члан већа Милимир Лукић: Видим ту имате неку функцију плаћања је ли тако? Помињете у једном моменту да сте лично дали Бранку Безаревићу 200,300 евра?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Члан већа Милимир Лукић: Други пут помињете 25.000 евра. Одакле су те паре?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Паре су увек биле у Шилеровој у гостињској кући. Било је увек у сваком тренутку око 40, 50 хиљада евра.

Члан већа Милимир Лукић: Где су се налазиле те паре?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У кухињи.

Члан већа Милимир Лукић: Како су стојале? Да ли су у нечему биле или?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У кеси.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је постојала нека евиденција тог новца?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја сам нешто водио интерно за себе, а Душан није обраћао пажњу уопште.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је још неко поред Вас водио евиденцију новца?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Једно време Багзи док је био ту.

Члан већа Милимир Лукић: Кажете лично сте Ви из џепа дали 200, 300 евра Бранку Безаревићу. Да ли је то био Ваш новац или новац који је припадао да кажем групи?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. То је био новац од Душана Спасојевића који сам му ја дао за ту услугу. Он је тражио рекао је да нема новца. Ја назовем Душана каже Душан дај му. Ја одем и дам му.

Члан већа Милимир Лукић: Интересује ме сада, кажете у кухињи се налази новац у кеси некој. Дођете Ви и узмете и однесете новац за подмирење одређених потреба.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да за плату, за угаљ, за воду.

Члан већа Милимир Лукић: У Вашем сведочењу исто кажете да су за потребе ЈСО купљено 50 комада оружја, пиштоља и неки падобрани. Како је то извршено?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је преко неког момка из Босне. Он је купио 25 пиштоља збојевки А 100, и 25 комада 85-це. То је донето у Шилерову. Дошао је Легија....

Члан већа Милимир Лукић: Само мало разјасните. Где је то купљено?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У Босни.

Члан већа Милимир Лукић: Како је то пребачено вамо?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Дотерао је човек у колима. Дигао је и из гепека извадио.

Члан већа Милимир Лукић: У Шилерову је дотерао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У Шилерову.

Члан већа Милимир Лукић: Добро. Наставите даље.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Легија је узео одмах. Падобране је Душан дао паре Легији а Легија их је купио.

Члан већа Милимир Лукић: А где су падобрани купљени?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Е не знам где су купљени. То су они нешто преко тих каталога. Не знам где се купује. То су они завршавали.

Члан већа Милимир Лукић: Наставите даље. Значи опишите шта сте Ви имали задатак да радите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па да кажем сви који дођу, неко тражи паре да посуду. Ја назовем Душана. Каже Душан дај му, не дај му.

Члан већа Милимир Лукић: Интересује ме, кажете били сте шеф цивилног обезбеђења. Та група је била толико моћна. Да ли сте Ви некад интервенисали? Од кога сте чували Душана Спасојевића? Кажете моћна је била толико.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па он је тражио да има обезбеђење. Нама нико није смео ни да приђе. Од нас је полиција бежала. Интервентна. Нико није смео да нам приђе.

Члан већа Милимир Лукић: Видим да сте овде кажете данас у Вашем сведочењу да сте добар део ових људи хапсили?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли сте подносили кривичне пријаве против тих људи?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја сам тад био у једној екипи за хапшење. То је била нека акција. Не знам како се звала. А нисам против никога подносио кривичну пријаву.

Члан већа Милимир Лукић: Значи ухапшени и пуштени били?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја их ухапсим. Спроведем их до инспектора који их раде и...

Члан већа Милимир Лукић: На даљу обраду?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Члан већа Милимир Лукић: То Вас питам, објаснили сте нам мало о утицају ове групе на правосуђе и на које људи. Објаснили сте малопре Сарајлића. Да ли имате још неког да споменете везано за то?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У принципу знам да су радили шта су хтели. Навешћу пример, Ђуре тог што га зову Ђура Мутави. Он је добио за продају дроге 4 године робије. Душан му је то скинуо на годину и нешто. Била је једна жена која је долазила тамо. Она је за 1.500 марака скидала по месецу. Скинула му је на 14 месеци. Скинула би му све да се ово није десило. Значи да кажем сваку пресуду су могли да оборе и да смање. Да заврше шта хоће.

Члан већа Милимир Лукић: Толико од мене.

Председник већа: Заменици Специјалног тужиоца изволите.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Мене интересује најпре оно где сте Ви судија завршили причу везано за организацију криминалне групе Душана Спасојевића. Па је сведок рекао да су ту од прилике били у истој равни Душан Спасојевић и Кум. Где се у целој тој причи налази Легија? Да ли је уопште у тој причи и на који начин? Да ли је учествовао у доношењу одлука, и од када се то дешава све?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи Душан и Легија то је једно те исто и Кум. Њих тројица су увек заједно били, причали и доносили одлуке.

Председник већа: У ком смислу је то било једно те исто? Мислите да су имали јединствене ставове, заједнички доносили одлуке? У том контексту нам објасните.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Заједно су доносили одлуке, колико је мени Душан рекао.

Заменик Специјалног тужиоца Милан Радовановић: Интересује ме и даље структура те целе групе. Ми смо дошли до Спасојевића, до Легије, до Кума. Следећи у низу је Милош Симовић. Где се ови остали људи налазе? Да ли су они сви у истој равни или су ипак и они поређани у неку хијерархију?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи колико сам ја то видео, после иду Симовићи, Влада, Багзи, па онда можда Јура, Нино и мали Дуле.

Председник већа: Да ли се то Ваше сада набрајање односи на њихову хијерархију, ко је ту био главни па до доле?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Утицај значи.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли су у оквиру условно речено посла, који су обављали, имали подељене послове или су та лица која су у хијерархији били испод обављали било шта што им се нареди са врха?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Колико сам ја схватио Душан је то углавном поверавао Миши Симовићу а он је њима распоређивао ко ће шта да ради. Али вероватно је Душан рекао ко шта треба да ради. Он је само преносио наређење да се изврши.

Заменик Специјалног тужиоца: На који начин се комуникација између чланова групе од врха па до последњег човека из групе одржавала? Лични контакт, телефонски контакт?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи зависи од прилика. Некад лично некад телефоном.

Председник већа: Ко је наређивао у име целе групе? Извршење одређених кривичних дела?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи договарали су се Душан и Легија а некад је Легија долазио тамо кад су у питању отмице, то знам, то сам видео, он је говорио шта да раде и како.

Председник већа: Да ли је тако исто било и у вези атентата на Премијера?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам Душан је само рекао да су они одлучили да га убију. Сад ко је ту какву улогу имао и шта не знам.

Заменик Специјалног тужиоца: Мени је остало нејасно једно питање. Када сведок сазнаје и од кога први пут да се планира атентат на Ђинђића? Да ли је то разговор који се води са Багзијем и Безаревићем или то сазнаје од Душана и када временски? То су две ствари које нису потпуно дефинисане.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи објаснио сам. Први пут сам сазнао то кад ме је питао да га питам. Па сам са Багзијем отишао тамо и после тога смо се нашли...

Заменик Специјалног тужиоца: Када је то?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је значи једно 5 до 10 дана пре Лимеса.

Председник већа: Дакле, прво сазнајете од пок. Душана Спасојевића за постојање намере да изврши атентат, а након тога сазнајете приликом разговора?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Он ме је питао, преко телефона да ли да питамо Бранка да им да информације у вези кретања. Значи то сам прво сазнао.

Председник већа: А да ли се то односило на директан начин у разговору са пок. Душаном Спасојевићем, да је он рекао за ту намеру, на директан начин, значи да је рекао да хоће да убију Премијера или сте Ви то закључили на основу тога што он тражи информације о његовом кретању?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. То сам закључио. Нема зашто друго да тражи, а после ми је рекао директно.

Председник већа: Јел сте знали да се они баве само најтежим кривичним делима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Заменик Специјалног тужиоца: Питам због тога што на страни 2 записника о његовом испитивању стоји у предзадњем ставу, последњем ставу у ствари. «Питам због тога што на страни 2 записника о његовом испитивању стоји у предзадњем ставу, последњем ставу у ствари. «За ово убиство Ђинђића, то почиње у децембру». Да ли може то да објасни шта је то, шта је тада мислио и на шта се то односило?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи да кажем, после свега тога кад сам сазнао онда сам видео да су ишли и на Копаоник. Значи на то сам мислио. Те припремне радње.

Председник већа: На основу тог сазнања реконструишете догађај?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Реконструишем догађај, да.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли присуствује разговору који се води код «Сте-ко» где присуствују Багзи, Шкене, Душан и Кум, колико се сећам. Пре одласка на Копаоник?

Председник већа: И шта је предмет разговора?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам чуо ништа. Отишао сам само по та кола. Они су остали ту да причају. Довезао сам им кола и паре и тамо сам чуо да иду на Копаоник. Нисам чуо шта су причали.

Председник већа: Да ли сте у односу на то, и ту чињеницу коју сте данас у свом сведочењу навели, закључивали о покушају атентата на Копаонику, повезујући то са говором зубара који је био код Панића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Ја сам рекао Миши Симовићу да је Нино виђен на Копаонику да прати Ђинђића. Онда је он њега звао да га критикује. Тако сам ја закључио да је то.

Председник већа: Ја бих искористио сада још једно питање када говоримо о организацији и хијерархији у криминалној групи.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Прекида се главни претрес у трајању од 10 минута ради одмора.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА У 14,32 ЧАСОВА

Председник већа: Ево ја сам поставио питање.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не сећам се. Да ли можете да поновите?

Председник већа: Ви сте рекли везано за тај хијерархијски однос у групи. Реците нам конкретно, шта је пок. Душан Спасојевић планирао везано са његовом криминалном групом у вези извршења кривичних дела? Да ли је он мислио да ограничи временски вршење кривичних дела или је мислио да то у неограниченом временском трајању да врши кривична дела?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи једне прилике кад је завршен тржни центар, ја сам му рекао сад супер, имаш ту 50 локала, не мораш ништа да радиш. Каже он мени, то мене уопште не интересује. Ја сам то направио само да се види да имам. Ја сам криминалац и умрећу као криминалац.

Заменик Специјалног тужиоца: Једно од мојих питања је било да ли је чуо садржину разговора који се водио код «Сте-ко» пре одласка на Копаоник? Да ли је после тог догађаја виђао Шкенета, и где ако јесте?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи нисам чуо тај ток разговора. Само сам Душану дао паре и ауто. Поздравили смо се. Он је сео у кола и отишао. Шкенета после тога нисам видео.

Заменик Специјалног тужиоца: Пошто је био у обезбеђењу породице Спасојевић, да ли зна група Спасојевића, чиме је била опремљена од техничких средстава? У смислу аутомобила, евентуалног оружја и тако даље?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Било је све. Ципови, кола, оружја свакаквог.

Заменик Специјалног тужиоца: Каквог оружја?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Пиштољи, пушке,бомбе, зоље. Све мислим. Мине.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је сведок то видео или зна из приче?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нешто сам видео а нешто знам из приче. Доста тога је било у Шилеровој.

Заменик Специјалног тужиоца: Шта сте видели у Шилеровој?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па било је пиштоља, пушака, снајпера.

Председник већа: Да ли можете да определите количину оружја?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па за обезбеђење, за брањење. Зависи. Кад је било бомбардовање, било је можда за један камион.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је видео зоље?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Можда једном, два пута пре.

Председник већа: Када?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Можда 2001. године.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли је те зоље видео касније од те 2001. године?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. То је све склањано. После је Душан наређивао да не буде. Значи само оружје које треба. Значи пушке и пиштољи, а остало је ношено из Шилерове. Није смело да буде у Шилеровој.

Заменик Специјалног тужиоца: Сведок је у једном тренутку рекао да су припадници ЈСО-а са њима, можда ћу погрешити у изразу, сарађивали или радили. Шта је то што су радили заједно, значи Душан Спасојевић и његова група и припадници ЈСО-а?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи чисто обезбеђење Душана Спасојевића и Кума. Понекад на пример тај Павас га одвезе до Новог Сада и тако.

Председник већа: Шта је то подразумевало? Да ли је то подразумевало да онемогућава из јавне безбедности полицајце да их контролишу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Рекао сам. Нама нико није смео да приђе.

Председник већа: Да ли је то било опште познато у МУП-у?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте било је опште познато. Једне прилике, у Земуну у Марије Бурсаћ, зауставила нас је интервентна патрола па су тражили помоћ још једно две, три интервентне патроле. Ови припадници ЈСО су уперили у њих оружје. Они су чекали неко наређење, неко им је наредио да треба да се повуку. Значи нису смели да претресају.

Заменик Специјалног тужиоца: Пре је говорио о томе да су постојали планови да се изврши атентат на Ђинђића и говорио исто тако о структури целе групе пок. Спасојевића. Да ли зна, да ли су сви чланови те групе имали то сазнање или докле се то сазнање кретало у хијерархији?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи не знам за тај конкретан случај али што се тиче овога сви су знали. Свако је знао своју улогу. Од никога се ништа није крило кад се нешто ради.

Заменик Специјалног тужиоца: Да ли може да ближе опише тај дан 12. март прошле године? Шта се дешава? И у Шилеровој улици и где се налазе чланови групе Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи ја се нисам са њима чуо једно два дана. Ја сам био у Шилеровој са обезбеђењем. Нормално, ишао сам да се шишам, ишао сам код мајстора.

Заменик Специјалног тужиоца: Два дана од када?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Од убиства. Значи нисам се чуо са Душаном. Нисам му носио ствари више. Значи нисам се чуо. Нити је он мене звао.

Заменик Специјалног тужиоца: После та два дана?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ни после. Пробао сам да ступим у контакт са Душаном. Нисам га добио и онда сам звао адв. Миливојевића и питао сам га шта да радим и он је рекао да сачекам док не прође ванредно стање.

Заменик Специјалног тужиоца: Не знам да ли сам добро разумео сведока. Да ли је он имао сазнања о кретању чланова групе до 12.-ог или је то можда неки други?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам имао сазнања никаква.

Заменик Специјалног тужиоца: Опет нисам разумео. Је ли то до 12.-ог или 10.-ти или 14.-ти март? До када има сазнања?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи знао сам да су у штековима али нисам знао њихово кретање. Шта раде, шта планирају итд. То нисам знао.

Председник већа: Конкретно радње које ће предузети у циљу извршења атентата нисте знали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам знао. Није ме ни интересовало.

Председник већа: А да ли сте смели да питате на пример у вези тих радњи извршења самог атентата, припремних радњи пок. Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи. Опет сам рекао Душан је имао у мене велико поверење. Могао сам да га питам све. Али у чему нисам учествовао нису ме интересовали неки детаљи. Што бих ја знао детаље? Они све то причају после ће бити ко се хвалио оде за Канаду.

Заменик Специјалног тужиоца: Још једно питање. Да ли је имао некакво сазнање да можда неко треће лице поред Душана и Легије и Кума, рецимо било изнад њих у било ком положају, стоји у доношењу да кажем идеје да се изврши атентат на Ћинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи ја то не знам. Душан ми је рекао да су они донели одлуку. Значи ко је на њих утицао, шта је

то њих одлучило, не знам. Предлагали су неки људи неке ствари али не знам.

Председник већа: Да ли знате који су то људи?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па конкретно Војислав Шешељ је тражио да убију Ћинђића, Гашу Кнежевића и не могу да се сетим кога још.

Председник већа: Да ли сте Ви то чули и одакле Вам је то познато?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Звао ме је Душан да пошаљем Градишу Катића код Шешеља пошто су тад хтели да га хапсе за Хаг. Тад је Катић отишао и кад се вратио тражио ми је на специјалу да дам Душана. Дао сам му Душана. Тада је он рекао да га је Шешељ замолио ако може овај да иде.

Заменик Специјалног тужиоца: Ја се извињавам само још једно питање. Након атентата, након 12. марта, која су сазнања сведока о томе шта се уопште дешава, где су Легија, Душан, где је Кум? Да ли је он имао било каква сазнања и где су остали чланови групе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам знао ништа. У тим неким причама су они као рекли да су дигли Јединицу. Где су се кретали не знам. Пробао сам да ступим са Душаном у контакт. Нисам успео.

Председник већа: Да ли знате било шта о самом плану за извршење атентата?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Нисам питао. Није ме уопште интересовало. Нисам учествовао и не знам.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Сведок се већ изјаснио у вези са Специјалним тужиоцем и постављањем. Да ли је ова група имала интересовања у вези са формирањем Посебног одељења Окружног суда и посебног тужиоца и као што се зове колоквијално Специјални суд и Специјални тужилац и да ли је предузимала неке радње, да ли је нешто организовала, медије, кампање и слично?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи, њима је било у интересу да се не формира тај Специјални суд. Душан је за то био задужио адв. Слободана Миливојевића да он води посао око тога пошто су они ишли на то да закон не може да се примењује ретроактивно. Онда

је Миливојевић требао да са одређеним новинарима води неке емисије. Преко телевизије, преко новина.

Председник већа: Да ли има још питања?

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Питање друго, да ли је ова група добијала од некога информације у вези са Хагом, оптужницама на Хагу, колико се очекује, ко ће бити њима обухваћен и тако даље, пре извршења дела, мислим убиства Премијера?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам. Те информације доносио је Бего, Микелић и мислим Раде Булатовић.

Председник већа: Конкретно доносио, шта подразумевате под тим, да ли је неко лично од њих долазио које сте поменули или је преко посредника, курира, достављао одређене материјале или сазнања?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Преко Беге. Бега је доносио и причао са Душаном у вези тога, тад је било око 30 оптужница на којима је био и Легија, Звездан и шта ја знам још неко из Јединице.

Председник већа: Да ли се помињао окр. Звездан Јовановић у тим оптужницама?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Да ли је он некад неке од ових лица које помиње односио неки новац који је слао Душан Спасојевић? Да ли зна у вези са чиме је тај новац, његову намену?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Носио сам Бориславу Микелићу, дао сам његовом возачу а која је намена тог новца не знам.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Па морам у вези са тим мало одређеније, како је дошло до тога? Ко му је дао тај новац? Шта му је рекао? Које је предао новац? Мало да опише.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи Душан је дао коверту са новцем и рекао иди у Молерову однеси тамо Микелићу. Чекаћете те тамо неко. Дошао сам тамо до његове зграде до улаза. Био је његов возач. Дао сам паре и отишао сам.

Председник већа: Да ли знате због чега је послао паре?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам да не знам.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Да ли се ова група, посебно да ли се пок. Душан Спасојевић и Кум налазили а евентуално и Легија са неким важним људима из безбедности, из политике, тада? Да ли он има неких сазнања, да ли их је возио, пратио, чувао, чекао и слично? И кад је то било наравно?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи за Легију не знам али Душана сам пратио до Молерове до Беге и до Батајнице до Шешеља.

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Последње питање. Да ли он има нека сазнања о бацању неке бомбе на просторије ДСС-а и ко је то организовао и ко је то извршио и тако?

Председник већа: То је предмет другог раздвојеног поступка тако да...

Пун. оштећених адв. Рајко Даниловић: Јесте, али је реч уопште о политичком контексту, јер има делова о политичкој позадини.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам не могу сад тачно да се сетим. Чуо сам да је Душан нешто причао, али не могу сад да се сетим.

Члан већа Милимир Лукић: Интересује ме да ли је постојао видео надзор у Шилеровој улици?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте.

Члан већа Милимир Лукић: Опишите ми како је то радило? Ко је снимао? И све што знате везано за то.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Постојале су камере које су служиле за обезбеђење и камере унутар објекта. Били су уређаји сви.

Члан већа Милимир Лукић: Ко је управљао тим уређајима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Обезбеђење и једним делом Душан.

Члан већа Милимир Лукић: Које обезбеђење?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Обезбеђење Шилерове.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли сте Ви управљали?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па кад ми је досадно.

Члан већа Милимир Лукић: Ко је сниман?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Све је снимано. Значи све је снимано.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли знате шта је са тим касетама било? Да ли се то снимало? Да ли су остали трагови?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да остали су трагови. То је било у Шилеровој.

Члан већа Милимир Лукић: Када је било у Шилеровој?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па 12.-ог је било.

Члан већа Милимир Лукић: Где је кеса из кухиње 12.-ог?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја сам се чуо са Тањом Спасојевић 13.-ог. Ту је било пуно полиције, то се не зна шта је било.

Члан већа Милимир Лукић: До момента док полиција не уђе у Шилерову, да ли је постојала та кеса на уобичајеном месту?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте.

Члан већа Милимир Лукић: Колико је новца било у тој кеси?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Увек је било ту од 30 до 50 хиљада. Кад сте ме питали за новац кад се даје. Ја сам дао много новца. Не могу да се сетим. На пример једне прилике дошао је адвокат Миливојевић кад је Душан изашао из затвора. Ја сам му дао 150.000 марака за његову услугу. Друге прилике сам исто дао не могу да се сетим...

Члан већа Милимир Лукић: Објасните мало, да ли Ви то радите самоиницијативно или Вам неко даје упутства и како то да радите?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Миливојевић је довезао Душана из затвора и сад Душан каже колико да те частим за ово што си

ме вратио. Па је дошао Чуме. Каже Чуме 50.000. Каже Душан ја ћу Миливојевићу да дам 150.000. Чуме је рекао немој толико да му дајеш то је пуно. Каже Душан даћу ја теби. Каже мени уђи тамо је била кеса и узми паре. Ја узмем паре пребројим, донесем Миливојевићу, дам му. Дао сам му за кућу. Исто је купио кућу негде у граду. Око 150.000 евра сам му исто дао за кућу. Много сам пара дао, не могу ја да се сетим.

Члан већа Милимир Лукић: Сетите се још коме сте давали паре? Полако, имамо времена.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Мислите код кога су паре?

Члан већа Милимир Лукић: Коме сте давали? Кажете многим људима сте давали паре. Кажите нам коме.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Беги сам дао. Код њега има око...

Члан већа Милимир Лукић: Да ли сте неким људима још, адвокатима, из правосуђа, судијама, тужиоцима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Једино што сам дао дао сам Глигоријевићу за његове услуге што је бранио Багзија 1.500 евра. Беги је дато око 200.000. Цеци је однето око милион. Том Беги је дато исто а он је дао неком Нишавић Ненаду 305.000 евра на камату. Код Дулета Икса има негде око 90.000 евра. Од прилике је било око 5 милиона на дугу.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је о томе вођена нека евиденција?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Један део сам водио ја, а главна евиденција је била код Кума.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли имате Ви нешто написмено? Кажете имате евиденцију.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То сам бацио у том тренутку. Од прилике знао сам напамет коме је шта дато.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли је могао неко од чланова групе да дође и уђе у кухињу и да узме новац из кесе?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не.

Члан већа Милимир Лукић: Ко је то могао да уради?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Могао је да уради Душан, Кум, ја и евентуално Багзи, кад је био тамо.

Члан већа Милимир Лукић: Сад знамо како је новац излазио из кесе, а како је улазио у кесу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па доносио је Симовић, Багзи.

Члан већа Милимир Лукић: Да ли су доносили одређене своте? Да ли је то неко пребројавао или су само стављали у кесу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тамо се уопште није водило рачуна о парама. Значи пара је било у џаковима. О томе нико није водио неку специјалну евиденцију. Нити је то Душан проверавао нити га је посебно занимало.

Члан већа Милимир Лукић: Интересује ме сада на територији где се налази зграда Шилерова. Кажете полиција бежи од Вас. Да ли сте имали некада проблема са полицијом, са шефом полиције, да ли је неко долазио да се интересује за деловање у тој кући?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То сам хтео да кажем. Ја њих све знам и нема шта да се свађамо, а немају разлога. Немају законског основа.

Члан већа Милимир Лукић: Кажете толико новац је долазио, одлазио. Толико оружја је долазило, падобрани су пролазили.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не нису падобрани. Падобрани су ишли за Кулу. Увек је ту био неко из Јединице који је то покривао. Значи кад неко долази са парама увек неко иде из Јединице у обезбеђењу да кажем. Душан му каже пођи са Багзијем и Симовићем, он дечко пође и понесе пушку и обезбеђује га. Он не зна шта овај вози.

Члан већа Милимир Лукић: Док сте Ви били шеф цивилног обезбеђења да ли су некад долазили органи безбедности милиције да изврше претрес или налог неки или нешто у тој згради?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Два пута. Једном кад су га тражили због Вука Драшковића и други пут кад је био ухваћен у Француској.

Председник већа: Ићи ћемо редом.

Члан већа Ната Месаровић: Рекли сте да је у почетку Спасојевић радио сам. После је формирао организацију овако како сте објаснили. Интересује ме да ли је неко поред ових припадника ЈСО још у оквиру групе имао полицијске легитимације и ако јесте ко?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нико сем мене. Ја.

Члан већа Ната Месаровић: Само Ви?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Члан већа Ната Месаровић: Онда сте рекли да су се осећали толико моћним да стоји држава иза њих. Јел то мислите само на период од 2000. године од октобра 2000. године или мислите и на претходни период?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи до 5. октобра.

Члан већа Ната Месаровић: Су били моћни тако?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Били су они и после моћни али нису толико имали утицаја.

Члан већа Ната Месаровић: Кажите ми на кога су у том претходном периоду највише имали и на које органе, мислите у правосуђу, полицији?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па у правосуђу. Раде Марковић је ту био све време их је покривао. Не треба им нико више.

Члан већа Ната Месаровић: Да ли Вам је познато да ли је неко контактирао лично са Радетом Марковићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан Спасојевић.

Члан већа Ната Месаровић: Јесте ли га водили Ви негде на те састанке?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Водио сам га на Институт али он ми је рекао. Ја нисам видео да се састајао. Он ми је рекао да је био са Радетом.

Члан већа Ната Месаровић: То је било пре октобра 2000. године?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Судија имам питања али пре тога бих хтео принципијелно нешто да Вам кажем. Морам да ставим принципијелне примедбе на начин на који сте испитивали сведока јер сте постављали доста сугестивна питања.

Председник већа: То можете касније поставити те примедбе након саслушања. Немојте молим Вас злоупотребљавати ред. Идемо питања, а након тога ћете моћи да поставите приговоре, примедбе, све.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, хоћете ли Ви дозволити мени да ја кажем оно што хоћу да кажем, па ми онда скратите, удаљите, опомените...

Председник већа: Не. Колега, ја Вам само кажем. Ви мене морате разумети зато што говорим као закон. Јер сад у овој ситуацији имате право на питања. Кад се заврши саслушање Ви можете стављати било који приговор и примедбе.

Адв. Момчило Булатовић: Да Вам кажем још једну ствар због чега сам онемогућен да квалитетно поставим питање. Ви ми то не дате. Молим Вас. Ви сте нам послали неки распоред часова односно рада. Ја бих Вас молио да нас у будуће обавестите о условима у којима радимо. Овде је толико хладно да смо се ми посмрзавали данас. У истој сте ситуацији и Ви. Ја потпуно разумем. У истој ситуацији сте и Ви а имате мало издигнуто то од овог бетона, од овог камена доле. Тај тепих вам је мало топлији. Не знам шта имате да ли калорифер или? Али добро. Мислим принципијелно ствар је таква па Вас молим да предузмете мере неке, што радимо под оваквим условима?

Председник већа: Не знам ни ја право да Вам кажем. И ја се исто смрзавам као и Ви.

Адв. Момчило Булатовић: Не Вама је мало топлије. Издигнути сте мало. Ми смо ипак на бетону, доле.

Председник већа: Па није баш.

Адв. Момчило Булатовић: Нећемо расправљати судија много око таквих ствари. Судија сведок је поменуо једно лице које сам ја добро записао Оги. Па ме интересује, ко је то лице? Ако сам добро чуо.

Председник већа: Јесте добро сте чули.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ради се о Огњену Мартиновићу. Он је власник тог ресторана код Владе Србије и у Пирамиди.

Адв. Момчило Булатовић: Каква је његова улога? Тог Огњена Мартиновића у овим контактима са људима које је сведок данас поменуо, које Ви зовете чланови криминалне групе Душана Спасојевића?

Председник већа: Не, он је сведочио у односу на долазак тужиоца Сарајлића.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Он је добар пријатељ Душана Спасојевића. Да му учини услугу довео је Сарајлића.

Председник већа: Да ли се то односило на утицај пок. Душана Спасојевића на формирање Специјалног тужилаштва? Тај контакт?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Да ли је урадио тај његов пријатељ Огњен Мартиновић то по налогу Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, пошто сведок рече да је кум са пок. Душаном Спасојевићем и тамо је од 1996., 1997. године тако сам записао.

Председник већа: Познанство.

Адв. Момчило Булатовић: Тако то. Па сада говори о утицају и моћи коју је група имала пре 5. октобра. Мене интересује да ли је сведоку познато непосредно пре 5. октобра, да ли је Душан Спасојевић имао контакте са неким људима из политичког врха или не? Садашњег активног политичког врха?

Председник већа: За тај тренутак ћемо везати.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Колико ја знам није.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате где се Душан Спасојевић налазио 5. октобра пошто сте били у обезбеђењу?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам тад био са њим. Био сам у Шилеровој. Био је, ја мислим, са Легијом.

Адв. Момчило Булатовић: А јел знате где?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да ли су ишли у Владу, у МУП, у Мајке Јевросиме.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, сада бих поменуо да је Душанов новац пре 2000. године пре конфликта са Чуметом, био код Чумета, ако сам добро чуо.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Новац из отмице Мишковића.

Адв. Момчило Булатовић: Је био код?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Чумета.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате зашто је новац био код Чумета? Пошто сте са Душаном блиски.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Зато што је Сурчин село, има много њива и најлакше се закопа.

Адв. Момчило Булатовић: Најлакше се?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Закопа.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли то значи да је новац био закопан?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја претпостављам да је био закопан.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је сведоку познато око набавке машина «Дифенс роуда» да ли је у тој набавци учествовао Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Није учествовао.

Адв. Момчило Булатовић: То знате или претпостављате?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Знам.

Адв. Момчило Булатовић: На основу чега знате?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Зато што то њега није интересовало.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, каже сведок, а и то је било Ваше питање и чланова већа да је код Спасојевића у Шилерову долазило много људи политичара и привредника због различитих ствари. Да ли препознаје ко је долазио од политичара а ко од привредника? Пошто је био на обезбеђењу и нисте могли проћи.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам долазио је Шешељ, Чедомир Јовановић, Микелић, Милановић, и не могу да се сетим ко све.

Адв. Момчило Булатовић: А од привредника?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Долазио је овај из «Симпа» Томић, не знам ти неки из «Зекстре» су се нешто свађали, не знам сад називе тих фирми.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате да ли је имао Душан Спасојевић неке контакте са Драгољубом Марковићем? Да ли знате ко је Драгољуб Марковић?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Знам он је Чуметов кум. Знам га. Ишли смо код њега тамо у Сурчин.

Адв. Момчило Булатовић: Ко је ишао и зашто?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Душан.

Адв. Момчило Булатовић: Јел знате зашто?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Причали су у вези Чумета нешто. То је било кад је Чуме био у бекству.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли знате да ли Душан Спасојевић и људи из његовог окружења који су били са њим, имају икакве улоге у петооктобарским дешавањима?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја сам то рекао. Има изјава. Значи дошло је једног тренутка до ломљења шта ће да буде. Легија се састао са Ђинђићем и у том разговору му је рекао како је дошло до тог сусрета. Дошао је код Чумета који је кум са Драгољубом Марковићем. Они су тражили контакт са Легијом. Душан је то обезбедио. Они су тражили да се Јединица не меша. Легија је рекао, не знам, он је ту рекао неке своје услове да се Јединица не расформира, не знам ни ја шта. Рекао је уколико не буду сарађивали он ће да их побије све.

Адв. Момчило Булатовић: Ко је то рекао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Легија.

Адв. Момчило Булатовић: Ко ако не буде сарађивао? Не разумем.

Председник већа: Ко ме је он то саопштио?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ђинђићу.

Председник већа: Је ли још неком?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Знам за то. Можда је ту још неко био од политичара. Ја не знам. Знам да је он био.

Председник већа: А да ли је имао наређење окр. Милорад Улемек?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да рекли су да су имали наређење од Милошевића да их побије све.

Председник већа: Када?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: 4. октобра.

Председник већа: Јел добио наређење?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Тако су они рекли да је добио.

Председник већа: Одакле Вам је то познато?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Причали су тамо у Шилеровој.

Адв. Момчило Булатовић: Где је тај састанак одржан 4. октобра?

Председник већа: Између кога колега?

Адв. Момчило Булатовић: Овај о коме говори сведок судија. Између пок. Премијера Ђинђића, Милорада Луковића, Ви сте питали још ко је ту био. Сведок видите све зна шта се причало, шта је имао наређење Милорад Луковић.

Председник већа: Чули смо питање изволите.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам где је био тај састанак није ме интересовало.

Адв. Момчило Булатовић: Молим?

Председник већа: Не зна. Чујете ли?

Адв. Момчило Булатовић: Не зна? Добро. У овим разговорима које он чује да воде Душан Спасојевић и остали чланови његове тзв. групе, да ли је икада чуо да се помиње прича о томе да Душан Спасојевић треба да буде Премијер Владе Србије?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Никад то нисам чуо.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли је било икада на тим састанцима који су одржавани између Душана Спасојевића, Кума и осталих чланова, говора о томе да треба да се сруши уставно уређење земље?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. То је правна нека терминологија.

Адв. Момчило Булатовић: Мало пре сте говорили о неким састанцима. Спомињали неке групе...

Председник већа: Добро. Он је то одговорио колега него Ви то сад формулишете из закона.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, питам кратко и јасно. Да ли је било икада говора о томе да се сруши уставно уређење земље?

Председник већа: Чули смо одговор. Изволите.

Адв. Момчило Булатовић: Сведок каже да није било. Да ли је било икада говора међу члановима ове групе о томе да се угрози безбедност Савезне Републике Југославије?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи то су правна питања и нису тако причали. Објаснио сам.

Председник већа: Хоћете ли да Вам ја одговорим колега. Пошто нисте чули?

Адв. Момчило Булатовић: Кад будете сведок онда ћемо....

Председник већа: Не. Да Вам пренесем шта је рекао?

Председник већа: Каже то су правна питања. Немојте колега.

Адв. Момчило Булатовић: Судија молим Вас. Умирите колегу Даниловића.

Председник већа: Смирите се сви. Каже да су то правна питања.

Адв. Момчило Булатовић: Умирите колегу Даниловића.

Председник већа: У реду је. Дајте да наставимо.

Адв. Момчило Булатовић: Умирите га. Радите нешто са њим.

Председник већа: Колега Булатовићу наставите.

Адв. Момчило Булатовић: Судија, говори сведок о неким подацима наводно којима располаже Љубиша Буха Чуме. Да ли зна о каквим се то подацима ради, везано за Душана Спасојевића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Вероватно у вези његових криминалних активности.

Адв. Момчило Булатовић: Какав је однос Љубише Бухе Чумета и Душана Спасојевића пре 5. октобра, односно пре 2000. године и овога разлаза о коме сведок говори?

Председник већа доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Забрањује се питање јер је већ одговорио сведок сарадник на то питање.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли се и ако јесу, када и где сретали Љубиша Буха Чуме и Душан Спасојевић пре 2000. године?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи рекао сам. Били су нон стоп заједно у Котобањи.

Председник већа: Само ради појашњења. Шта значи реч Котобања?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Котобања је тржни центар у Сурчину.

Председник већа: Ко је власник био тог тржног центра?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Љубиша Буха и ту је његов кафић У том кафићу су се налазили.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли зна кад су се и како упознали Љубиша Буха и Душан Спасојевић?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Нисам то питао.

Адв. Момчило Булатовић: Јел зна бар од када се знају?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па од прилике ја га знам од 1995. године. Он је негде 1996. године, 1997. године.

Адв. Момчило Булатовић: Сведок рече да је он водио, то је колега Лукић питао, водио ове послове око исплата, имао приступ новцу и тако то. У једном тренутку је рекао да је радио и послове око легализације објекта. Па ме интересује да опише мало те послове око легализације објекта у Шилеровој. Шта је он то конкретан и где предузимао радње?

Председник већа: Не. Колико сам ја чуо и колико памтим, мислим да је сведок рекао да је Панић водио те послове. А у осталом одговорите.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Пошто, да кажем, куће су биле легалне требало је да се легализује тржни центар. Дозвола је била спремна него није био плаћен водовод. Па су долазили ти људи који су радили пројекте за цеви и тако. Ја им онда дам паре за пројекте и за те сагласности.

Адв. Момчило Булатовић: Пошто је то вероватно изискивало неки одлазак са места овог цивилног обезбеђења шефа цивилног обезбеђења. Када он није присутан ту, ко преузима улогу његову? Ако је неко предузима, ко га замењује?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи има обезбеђење а ако им нешто није јасно зову мене.

Председник већа: Да конкретизујемо само. Да ли је био неко као заменик Ваше функције тамо шефа обезбеђења?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па није. Сви су били ту да кажем, од прилике, равноправни.

Адв. Момчило Булатовић: Колико људи је било у обезбеђењу овом цивилном?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам од прилике око 20-так.

Адв. Момчило Булатовић: Да ли су били стално ту двадесетак или по сменама радили?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: По сменама.

Адв. Момчило Булатовић: Колико људи у смени?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Двојица. Двојица на кући и четворица у пратњи.

Адв. Момчило Булатовић: Где је сведок био на дан убиства Премијера др. Зорана Ђинђића?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам.

Председник већа: Да. Одговорио је.

Адв. Момчило Булатовић: Сад ме интересује судија активности тога дана. Када је сазнао да је убијен Премијер др. Зоран Ђинђић и како је сазнао?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Звао ме је Петар Панић да ми каже да су пуцали на Ђинђића, да су нека лица упала у Владу Србије и да су пуцали на Ђинђића. Да би ме после 5 минута звао да каже да је пуцано на Ђинђића из снајпера и да је одвежен у Ургентни центар. После ми је јавио да је Премијер преминуо у Ургентном центру.

Адв. Марко Миливојевић: Да нам прво каже када и где је лишен слободе? И шта је после тога било? Да ли су га тукли и да ли су га водили у било какву здравствену установу? Значи да опише догађаје пар дана после његовог хапшења.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ухапшен сам у стану на Новом Београду код мог пријатеља. Ту су ме ови из САЈ-а мучили и после су ме одвели у «29.-ти» и после у Ургентни центар.

Адв. Марко Миливојевић: Да појасни мало како су га мучили? Баш тачно шта су му радили? И временски период.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ушли су, уперили су ми пушку у главу. Везали ме, ставили ми неки кесу на главу и тукли ме једно 15 минута.

Председник већа: Чиме?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Чизмама и пушкама.

Адв. Марко Миливојевић: Након тога су га одвели где?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У «29.-ти».

Адв. Марко Миливојевић: Па онда?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У Ургентни центар.

Адв. Марко Миливојевић: Шта се тамо дешавало?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ту сам прегледан. Констатоване су повреде.

Адв. Марко Миливојевић: Какве повреде?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Имао сам нагњечена ребра. Сад не знам, имао сам подливе и тако.

Председник већа: Јесте имали тешке телесне повреде?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нисам уопште читао тај налаз.

Адв. Марко Миливојевић: А после тога?

Председник већа: Шта после тога?

Адв. Марко Миливојевић: Где су га после водили? Из Ургентног центра?

Председник већа: Био је у притвору колега. То знате из предмета.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли су га тукли тамо?

Председник већа: Након овога?

Адв. Марко Миливојевић: Да. Након овога.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нису ме тукли.

Адв. Марко Миливојевић: Претили, нудили нешто?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Нису.

Адв. Марко Миливојевић: Нека појасни просторију у којој је он највећи део свог радног времена проводио у улици Шилеровој 38? И где се налази у односу на цео објекат?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи ја немам своју просторију. Био сам у кући или у кафићу или у тржном центру.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли си био у улазном делу...

Председник већа: Не можете се директно обраћати и на тај начин и ословљавајте га са Ви и преко мене.

Адв. Марко Миливојевић: Да ли сведок се налази у улазном делу између тржног центра и кућа где се налазе, по мојим сазнањима 10 до 15 монитора?

Председник већа: Одакле је Вама то познато колега?

Адв. Марко Миливојевић: Не морам да Вам то кажем а опомените колегу.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ту се налази та просторија са мониторима. Да будем некад ту. Није ми то радно место да будем ту. Ту раде момци на камерама.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. Ја бих уз Ваше дозвољење морао да кренем од првог питања, настојаћу да га формулишем најједноставније могуће да не би било сугестивно ни капциозно.

Председник већа: А да се односи на предмет?

Адв. Ненад Вукасовић: Тако је. Да се не бисмо погрешно разумели. Желим да питам сведока, да одговори, да ли је он припадник земунског клана?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Опет да кажем. Значи Душан ми је кум и био сам са њим. Ако је то чланство али ако се тиче правне терминологије то је неко ко врши кривична дела. Ја нисам вршио кривична дела, тако да...

Адв. Ненад Вукасовић: Господине председниче. Ја бих замолио да он својим језиком без обзира на правну терминологију и могућност неког споразумевања, правници смо, питање је сада и ја потпуно разумем ту некакву врсту дистанце. Да ли он може да каже како се он осећа, да ли он лично сматра као сведок сарадник Зоран Вукојевић, да ли јесте или није припадник земунског клана? Без обзира на сву правну терминологију, на...

Председник већа: Његово лично мишљење?

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли он себе сматра чланом земунског клана?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи Душан Спасојевић ми је кум. Био сам са њим. То није никакав клан. Не знам шта значи клан.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је, пошто не зна шта значи клан, а имамо овде ситуацију да саслушавамо сведока сарадника, из чега произилази да је члан. Да ли је Душан Спасојевић сем позива а колико се сећам из исказа сведока да је он неке 1998. године када је из службе излетео, он је избачен и суспендован, да је почео да ради у «Мобтелу» па има позиве Душана Спасојевића и прешао код њега на обезбеђење. Да ли се сем тог разговора око преласка на обезбеђење да буде тамо шеф, није сад ни важно, разговарало и још о неким другим ближим везама, условно да кажем као парадигму, са Шилеровом улицом? Дакле са тим људима са Душаном Спасојевићем и тим његовим како ми то називамо кланом? Дакле сем запослења, значи кад некога зовемо на посао, да ли је било разговора и још о неким везама?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не. Искључиво сам био подређен Душану и никоме другом. Само са њим сам комуницирао. И он ми је говорио шта да радим.

Председник већа: То је на основу личног односа са њим било?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја сам питао у вези његових веза, блискости. Чули смо да му је и кум чак био и то могу да схватим. Да ли му је Душан Спасојевић ишта говорио о организацији и уласку њега у некакву организацију са постављењем тим за шефа обезбеђења у Шилеровој? Значи морам некако да окренем питање да видимо.

Председник већа: Знам. Окрећете питања а он је одговорио. Али ево изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли је сем запослења било говора уопште о било каквој организацији и тако даље?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи не сад да се ја нешто браним, то знају сви, значи тражио је искључиво од мене да га обезбеђујем и да му гледам породицу. Због чега? Не дај боже ако му се нешто деси да буде ухапшен, значи неко мора да му гледа породицу.

Председник већа: Уз само једну ствар коју бих Вас питао, јел остајете при тој тврдњи да сте знали којим криминалним делатностима се он лично и његова криминална група бавила?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да. Знао сам ја. Знали су сви. Чак су о томе писане књиге. То су сви знали. Они то уопште нису крили.

Председник већа: Да ли је знао МУП?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесте.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Каже да су писане књиге о томе? Да ли би могао да каже једну књигу која је написана о деловању земунског клана односно Душана Спасојевића? Сад је споменуо књиге.

Председник већа: Чућемо. Изволите.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: На шта мислим. Био је фељтон у «Вечерњим новостима». Може све да се прочита.

Председник већа: Када је био знате ли?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Па пре овога свега, можда једно пола године. То су наводи из неке беле књиге коју је МУП написао.

Адв. Ненад Вукасовић: Добро. Захваљујем се. Ја, значи уз Вашу дозволу, бих морао да констатујем да ми овде немамо припадника.

Председник већа: Ја сам разумео циљно постављена питања али можете примедбе кажем као и за колегу Булатовића на крају, можете коментарисати, примедбе, да би наставили са питањима.

Адв. Ненад Вукасовић: Ако сам добро ја записао а нека сведок исправи, чини ми се да сам овде записао да је он почео да ради у МУП-у 1993. године. Ако сам добро ја записао, врло важне су ми ове неке године.

Председник већа: Питаћемо га. Разјасните, кад сте почели?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: 1993. године сам почео.

Председник већа: У ОУП-у?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Земун.

Адв. Ненад Вукасовић: Да тако сам и ја записао. Занима ме да ли је он школовани полицајац или је завршио курс?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја сам завршио средњу школу унутрашњих послова.

Адв. Ненад Вукасовић: У реду. Значи завршио је средњу школу. Сматрамо га школованим полицајцем. Колико се сећам, да је изјавио само нека потврди, да бих могао да поставим питање, да је радио као оперативац у ОУП Земун?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да једно време.

Председник већа: У криминалистичкој служби?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: У криминалистичкој служби, да.

Адв. Ненад Вукасовић: Сем оне једне ситуације, плус да је учествовао у неком хапшењу али то ме не занима, него је радио као оперативац. Каже да се упознао 1996. године или 1997. године, али ја сам 1996. године записао, у реду нека се исправимо, да је упознао Душана Спасојевића. Да ли може да нам каже како је упознао Душана Спасојевића?

Председник већа: Одговорио је колега.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Није одговорио. Ја га питам као полицајца.

Председник већа: Јесте.

Адв. Ненад Вукасовић: Није.

Председник већа: Јесте ево можете видети кроз транскрипт. Одговорио је и рекао да му је нашао одређени пиштољ без дозволе.

Адв. Ненад Вукасовић: То га ја питам као полицајца га питам како....

Председник већа: Не. Сада као сведока сарадника. А као полицајца о том потом. Не могу ја да саслушавам окривљене као полицајце на пример. И кад би могао онда би ми било лако.

Адв. Ненад Вукасовић: Потпуно ми је јасна његова позиција овде и само се позивам на његову професију и он врло добро зна шта га питам. Кад кажем како се упознао са њим при том мислим да ли се упознао службено или приватно?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Прво службено па онда приватно.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи прво службено па онда приватно и сад схватамо да му је одузео пиштољ. Када се упознао службено, прво службено да ли му га је неко предао на везу или је Душан Спасојевић плод његовог оперативног рада?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ја стварно не разумем оваква питања.

Адв. Ненад Вукасовић: Па Ви сте полицајац. Питам јасно и конкретно. Човек почиње да ради 1993. године. Ради као оперативац. Упознаје Душана Спасојевића на тај начин каже прво службено. Па питам да ли је то познанство службено ишло службеном линијом тако што му је неко од колега га повезао са Душаном Спасојевићем или је питање Душана Спасојевића искључиво плод његовог ангажовања, његовог личног оперативног рада?

Председник већа: Ево ја да мало симплификујем питање. Да ли је тај однос почетни од тог упознавања приликом лишавања слободе и проналажења оружја, тад је важио Закон о оружју и муницији, да ли је то био почетак контаката са Душаном Спасојевићем, касније кумства и свих осталих радњи које сте Ви предузимали и односе са њим?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи нисам га привео. Проценио сам у том тренутку. Значи зауставио сам га, нашао сам му пиштољ без дозволе. У разговору са њим ја сам проценио да ми је боље да не узимам пиштољ. После месец дана он ми је наместио комбинацију да нађем 2 килограма хероина. Значи то су неке полицијске ствари које...

Председник већа: Да. Кад је већ полицијска ствар, да ли сте Ви тражили преко службе, значи МУП-а РС, да он буде што кажу сарадник или доушник полиције?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Вођа групе моје Радукић Милан је написао захтев за информатора. Пошто прво да би постао сарадник мора да буде информатор па тек онда може да буде сарадник. Он је писао захтев и није то никада одобрено.

Председник већа: Да ли је ту долазило до преплитања тих службених упознавања и пријатељских веза које су се успоставиле између две личности?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: То је неминовно.

Адв. Ненад Вукасовић: Хвала. То је нормално да се преплићу те службене и приватне везе јер мора да постоји неко обострано поверење да би се радило. На чији предлог шеф сведоков у време кад је радио, пише захтев. Није то информатор, другачији су називи, а подсетићу га пријатељска веза, оперативна веза и сарадник. Информатор не постоји, то је у жаргону као што ми кажемо за суд Специјални суд. А није Специјални суд него Окружни суд, Посебно одељење.

Председник већа: Мада и даље траје да смо Специјални.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја не могу то да избегнем као и ово. Информатор, доушник итд. Постоје тачно у правилима службе називи за лица која су у службеном контакту са органима унутрашњих послова ради њихове евиденције јер према зависности статуса добија и одређену врсту заштите односно помоћи државе. Занима ме на чији предлог се пише захтев и ко је тај захтев одбио?

Председник већа: Не. Да ли је поднет?

Адв. Ненад Вукасовић: Рекао је да је написан. Да је поднет и да је одбијен.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Поднео га је вођа моје групе Радукић Милан а мислим да је Мирко Симатовић из «29.-ог» одбио. Пошто су били у непријатељским односима њих двојица.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли у то време, значи наставља контакт од 1996. године, наставља се даље та сарадња, како га води, под којим стаутсом контактира пошто је одбијен захтев за његово евидентирање за било оперативне везе, по ком основу даље контактира службено?

Председник већа: И да ли контактира?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи дао ми је неке информације за неке крађе. Значи није више било регулисано. Јер у овој земљи је био рат и то ништа није важило.

Адв. Ненад Вукасовић: Па 1996. године није био рат у овој земљи, био је на другим просторима.

Председник већа: Добро, о томе нећемо расправљати где је био рат и ту су полемике него наставите са питањима.

Адв. Ненад Вукасовић: Појаснио је председник. Знате кад неко каже био је рат, служба је тада била врло уређена у овој земљи. Знала су се правила игре. Добро. Следеће питање да ли је писао белешку сведок о својим контактима са Душаном Спасојевићем? Колико је тих бележака било и којим је темпом виђао временски, у којим интервалима? Кад је већ успоставио контакт са њим, после тог како каже приласка око тог оружја, да ли је његова процена била исправна или није, у то ја не улазим. Него сад кад почињу контакти, колико од прилике често, да ли те контакте покрива белешкама?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Значи његов досије је водио вођа моје групе Радукић Милан. Он је водио све и писао белешке.

Адв. Ненад Вукасовић: Ја питам нешто друго. Лице које иде на контакт са неким...

Председник већа: Добро. То је сад питање више правно колега. Питање за њега, за сведока.

Адв. Ненад Вукасовић: Врло значајно питање.

Председник већа: Правно по унутрашњој организацији МУП-а и рада а њега питамо као сведока, да ли сте Ви сачинили било коју службену белешку везано за рад на откривању кривичних дела и евентуалној сарадњи полицијској са Душаном Спасојевићем? Да ли сте Ви бележили било шта службено?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Пошто није добио немам шта да бележим.

Адв. Ненад Вукасовић: Нисам чуо.

Председник већа: Пошто каже није добио није имао шта да бележи.

Адв. Ненад Вукасовић: Ништа није добио и није имао шта да бележи.

Председник већа: Не. Него није добио тај статус Душан Спасојевић.

Адв. Ненад Вукасовић: Па како онда иде комбинација ако може то да објасни за 2 килограма хероина? Како онда улази у званичан службени однос са лицем око 2 килограма хероина? Како се ангажује службено на основу којих папира? Питам отворено пошто ће одбрана тражити апсолутно да се отвори досије, да видимо ми шта се то дешавало.

Председник већа: У реду видим ја шта Ви циљно питате. Није проблем. Нека одговори сведок па ћемо лако то после разјаснити.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Не знам. Ја као да сам на дисциплинској комисији, а не на суду.

Адв. Ненад Вукасовић: Да ли ја могу да скратим. Да ли је онда сведок било када, било какву белешку написао, и својеручно потписао у контакту службеном са Душаном Спасојевићем?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Јесам али где се налази не знам.

Адв. Ненад Вукасовић: То ћемо да видимо где се налази. Ја бих још једно питање везано за овај сегмент. То је, када је почео да ради 1993. године, да ли је одмах те године или уопште кад, да ли може да нам каже да ли је, ако је уопште Душан Спасојевић заведен у званичну картотеку, званичну евиденцију ОУП-а Земун, односно МУП-а Србије? Да ли имају основне податке, без обзира који год да је ОУП, сваки оперативац има доступне податке, до нивоа Републике?

Председник већа: Да ли му је то познато? Изволите.

Адв. Ненад Вукасовић: Да. Да ли му је познато? Да ли је био заведен у полицијске досијее?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Досије да је осуђиван?

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Полицијски досије? Не да је осуђиван.

Председник већа: Картон који се води у МУП-у?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Адв. Ненад Вукасовић: Е сад бих га нешто питао везано сада када већ почиње да ради те 1998. године је изашао из МУП-а па прелази у «Мобтел» је ли тако? И 2000. године како рече почиње да ради. Да ли може да нам мало прецизније каже од прилике, да ли може да се сети кад је то, који је то месец, не може дан, 2000. године кад почиње да ради код Душана Спасојевића као шеф?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Рекао сам негде летњи период. Август, септембар.

Адв. Ненад Вукасовић: Значи август, септембар 2000. године почиње да ради код Душана Спасојевића. Добро. Следеће што ме занима то је да каже, ја се извињавам да не бих случајно погрешно. Каже да непосредно пред како и тече ова његова изјава, пред тај атентат, што је и суштина читавог саслушања његовог, каже да су отишли ван земље прво. Мисли на Спасојевића и још неке и да су отишли за Бугарску ако сам добро записао. Ја бих га само замолио Вас председниче, да не бих погрешно. Ја сам написао ево отишли су за Бугарску. Да ли је то тако рекао сад на данашњем саслушању? Да су отишли за Бугарску?

Председник већа: У иностранство. Добро, нека одговори али колико сам ја запамтио а добро памтим да су отишли у иностранство па преко Бугарске па на Келебију дошли из иностранства. Изволите.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Изашли су тамо, како се зове тај доле код Врања прелаз, ишли су у Грчку, направили су турнеју по Мађарској и шта ја знам и вратили се.

Адв. Ненад Вукасовић: Ево зашто питам господине председниче. Питам из врло простог разлога што је у својој изјави на страни 2, а то Вам је последњи пасус, то је управо на шта се и колега тужилац позвао, што му није било јасно, за ово убиство Ђинђића то почиње у децембру па је и колега тужилац имао нека питања. То је тај пасус. Ако каже да су отишли за Бугарску, као преко Врања, онда ме занима...

Председник већа: Нека објасни детаљније па ћемо видети да ли има противречности.

Адв. Ненад Вукасовић: Ево он каже: «Отпратили смо их на Келебију». Па како сад? Да ли су их отпратили на Келебију или су ишли на Врање?

Председник већа: Нека одговори како је било то кретање у децембру када су отишли у иностранство, ко је отишао, куда су се кретали? Да ли имате неких сазнања на који гранични прелаз су изашли из земље? Аеродром, гранични прелаз? Којим превозним средствима и где су се кретали? Прво то да разјаснимо.

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Ишли су доле на тај прелаз код Врања. Не знам како се зове.

Председник већа: Када су излазили из земље?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да изашли су тамо. Отишли су он и Кум и вратили су се горе на Келебију код Суботице. После Божића.

Председник већа: Јесте ли их Ви чекали на Келебији?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Ви и чланови обезбеђења?

Сведок сарадник Зоран Вукојевић: Да.

Председник већа: Добро. Имате ли још нешто?

Адв. Ненад Вукасовић: Ја морам само да Вас замолим, да ми допустите, он је рекао вратили су се горе на Суботицу. Није то спорно. Ја само морам да питам овде се ради о школованом полицајцу. Данас каже да су ишли на Врање доле за Бугарску а тада разговара са истражним судијом...

Председник већа: Добро колега то је питање опет за неку примедбу више него за питања.

Адв. Ненад Вукасовић: Па ја морам да га питам. У чему је сада разлика?

Председник већа: Добро, он овде не одговара ја Вам понављам као школовани полицајац него као сведок сарадник.

Адв. Ненад Вукасовић: Сведок управо.

Председник већа: Саслушан је. Ви сте имали право и да слушате, не знам да ли сте присуствовали, имам забележно.

Адв. Ненад Вукасовић: Не. Његовом као сведоку сараднику, нисам. То чак није ни унето да сам био. Нисам био.

Председник већа: То је Ваше право било. Није спорно. Него колико још имате питања колега?

Адв. Ненад Вукасовић: Па. Председниче...

Председник већа: Од прилике, мислим. Сигурно сте планирали питања.

Адв. Ненад Вукасовић: Имао бих још, свакако. Не знам шта значи реч подоста како би се разумели. Али у сваком случају не могу да завршим за минут, два или пет. Не могу.

Председник већа: Добро. У реду. Онда ћемо прекинути главни претрес због истека радног времена.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прекида се главни претрес због истека радног времена а наставак ће бити сутрадан 14. априла 2004. године са почетком у 10,00 часова у судници број 1,

- што је присутнима саопштено уместо позива.

Наставиће се радња доказивања саслушања сведока сарадника Зорана Вукојевића.

Записничар

Председник већа-судија